

17. DEFTER

LOWE'S/MB DISPO AS AT THE AMERICAN PHARMACEUTICALS

irimpeks

muellifi: Seyid hacı Muhammed Sükrü ibn-i Ahmed Ata-i derozi
kelimevi (G.R) shi 23

Muhammed ibn-i tirmizi diyor ki "Ben Rabbimi menam da
1000 kere rüyet eyledim"

Tirmizi her gün Rabbine dedi: "Ya Rabbi zevat-i imandan
korkarım. Rabbimiz ona cevaben "Sabah namazı süneti ile farz
arasında şu duayı oku." (Bizim tebihattaki ya hayyüm, ya kum
ya bediussamatati vel arj.....)

Aynı kitabda:

Dünyada ibadlara ubudiyet ve ibadet kafe-i ibada (kullara)
farzdır ve lazımdır mehzum kabilindedir. Bynlerin şu farkı
vardır:

Ubudiyet ibadette ekvadır. Zira ubudiyet Cenab-ı Hak-
kın hükmüne rızadır.

ibadet Allah u Teala Hz'lerinin razı olduğu şeyleri işlemek
ve kulluk etmektir.

İbadet dünyada farz olup ahirette sâkit. Ve ubudiyet
dünya ve ahirette gayr-i sabittir.

= **ALEMLER** (Tasavvufçulara göre)

Alem-i lehut: Zetullah. Alem-i ha taayyün. alem-il itlak.
ame-i mutlak. Vücut-ul mahz. Vücut-u mutlak. Umm-ul kitab
Beyan-il mutlak. Nokta-i basite. Gayb-u gayb.

Alem-ul Ceberuti: Taayyünül evvel. Tecelli-il evvel. İfki-i evvel.
Cevher-i evvel. Ruh-u izafi. Ruh-u külli. Gayb-i mudaf. Kitab-i
mübin. Hakikat-i muhammediye. Alem-i melekut. Alem-i hayal
xernisal. Taayyün-ü soni. Tecelli-i soni. Sidretül münte ha.

Alem-i emir. Alem-ül Berzah-ül süra. Alem-i taksir.

Alem-i mülk: Alem-i şehade. Alem-i gök. Alem-i his.

Alem-i anasir. Alem-i eflak. Alem-i mevalid vel orş verna
fahlehu.

Alem-i nasut: Ey meratibe-il insaniyetil cemiet-il ovalim-
il erbaat-i sabiketü kullihä (Yani insan) (insanda cemal muş).

Lahut aynası → Ceberut

Ceberut aynası → melekut

melekut aynası → mülk

mülkün aynası → nasut

Kitabın adı: Miftah-ül mearif seyğ Ek-ul Kemal
İbrahim hakki erincani^{seyh}

Kesf-ül meali şerh-i bed'il emali.

e Tasavvufçulara GÖRE İMAN:

- 5 kısımdır. 1- iman-i taklidi. 2- iman-i ilmi. 3- iman-i
ayn. 4- iman-i hak. 5- iman-i hakikat

Avamın imanı → Taklidi dir. Delil ve burhan sahiblerinin
imanı ilmi dir. Müşahade ve mukasefe erbarın imanı hak tır.

Şakıfların imanı → hakikat tır. Hakikat-ül hakikiyeye vasıl
olanların imanı 6. mertebeye iman olur ki bunlara ulema-i mur-
selin tesmiye ederler. Bunlar umum mukasefe ve malumat
gaybiyenin intişafından menp olmuşlardır.

- Nasa Allahı kim yarattı diyene; Sonsuzu kim yaptı?, Sonsuzun
işni kim başlattı? gibi mantıq sorudur. Çünki zaman ve mekânın
sahibine zamana ait soru sorulamaz. Mekâna ait suallere

mekansız olana sormak mekansızlığıyla mekanklıyı eşit olduğunu iddia etmek kadar gülünçtür.

- Kendisini atomlarla izah eden, imnec, maharetine nasıl sahip çıktı -
bilir.

= **AKIL**: (Tasavvufçulara göre):

Akil soyut (mucerred) bir cevherdir, bedene tedbir ve tasarruf faaliyetleri ile müteallik değildir. Tefterani şöyle diyor: "Bu bir cevherdir, ne cisimdir ne de cismanidir, fiillerinde hiç bir cisme baplı değildir".

asım efendimiz "Allah'ın ilk yarattığı şey akıldır".

Akil zaruriyat ve zaruriyatın dışındaki navariyata intikal edip ötekleri şahadete taşıyandır. Bunu tefekkür kuvvası yapar.

Akil bir nurdur. Tefekkür ile idrak eder. Bunun aşığı yolları başlanır.

Akil netice kesir eder. Akil, zatı itibarıyla, maddeden bir cevherdir, fiilinde ise maddeye yakınlık vardır.

Akil, vasıtalarla zarb olanların, müşahede ve duygularla anlaşılabilen şeylerin, kendisiyle idrak edildiği bir cevherdir.

Akil, insanın sadrını, görsünü de açar, dar dünyasını genişlendirir.

Eşyadan; 1- Zahirde görünüşünden ne olduğunu. 2- Hisselerle, duygularla alınan bilinen. 3- Akil ve sezgi ile bilinen bilgiler. Bunuda aklın hadimi basuvvire gücü şekillendirir.

Akil sınırlama ekmindeydir ve bu nedenle "bap" anlamındaki "ikal" (kelimesinden türetilerek) akıl diye isimlendirildi.

Akil rabbini bir nurdur.

İnsanın bedeni zöklor gibi 7 kottir. 1- Deri 2- Et. 3- Damar
4- Sinir 5- Kemik 6- ilik 7- Kil

Aklın zıddı cehalettir. Bir şey öğrenmek için diyet verilir.
Akılda birşeyi bilme valeti dendiği için akte aynı zamanda
"diyet" denir.

muhakeme: doğruyu yapılayıp bulma.

idraki: doğruyu kavramak.

Kullanamıyorsan akıl seni kullanıyor, koldır ate. Yoksa kibir ve
gurur kaynıyor olur. Aklını kurban et. Yoksa o seni kurban eder.
Büüne kadar şektiklerin hep aklından. Aklın gereği akli
ölçü yapmamaktır. Çünkü deşusundakilere göre karar verir. Deşo-
sundakiler şopaldıkça kararları hep deşist. Biz boş işlerle up-
raştıran, dünya ile meşgul eden hep bu akıl deşilmi?

Hiz Musa as peygamber olduğı halde Hz Hzir as minbine akıl
erdiremedide seni akıl erdireceksin...öteler musanın akli
ermedide senin aklını ercek...! Bu akıllan kurtulursan başka
akıllarla tanışırın. Aklın ve zannın hududundan çık.

Kontrolsüz akıl yol kesen eşkiya gibidir.

Akil sana ayak bağıdır, kurtul ondan.

'Ben' in me'ul olduğına bir delilde: Bu "BEN" in iğine
ne kadar ne koyarsanız koyun "ben"; dolduramazınız. Tüm
kainatı da iğine koyarsanız delmez.

Bizim deşimiz karşımızdadır.
Ben her yerde beni arıyor.

Genellikle 'ben' i bedensimizi kasdederiz.

"Her olumsuzlama bir belitlemedir". Olumsuzlama, ortadan kaldırma, yok sayma yoludur. Hazır bulduğumuzu yok saydığımızda, başka bir söylemle onu kapsayıp daha ötesine gittiğimizde ne olur, neyi buluyor arayışdır. Bir şeyin özüne ulaşmak için onun ne olduğuna değil ne olmadığına bakarak varılır. İşte daha ötesine gidemediğimiz bir noktaya vardığımızda olumsuzlamaları yaptığımızda şu noktaya varırız: Öze. Ben'in ne olduğunu anlamamızın bir yoluda; ne olmadığını belirleyerek ortaya çıkarabiliriz. Olumsuzlama ya da ne olmadığını söylemek onun niteliklerini kesinlikle inkâr etmek anlamına gelmez. Yalnızca belirli bir niteliğe indirgenemeyeceği anlamına gelir. Hele bir düşün: Kimi kimden çıkarayım. Ya da kimin kimden daha üstün ve değerli olduğunu iddia edelim.

Soru sormak dışarıya sesleniştir. Sorgulamaya ise işeriye.

SIR:

s:129 "Hayatının **sirr-i hakikati şudurki: Tecelli-i Ehadide** , **cilve-i Samediyete ayneliktir**"

Hakikat esmaya bakar. Mahiyet sifata bakar.

Hayatın **Sirr-i Hakikati** → aynelik yapıyorsa, o zaman bu bir gemindir, bir vucudu var. Ama birisi sır.

Hayvanda, bitkilerde, cinlerde, meleklerde ve şeytânlarda da hayat var. İnsanunki sır var. Bu sır latifesi insanın hayatına imtiyaz kılıyor. Bu sır → esmaya bakıyor görünüyor. Esmanın -hangi esma olduğunu bilemiyorum ama esma olduğu kesin.

Bu bize numine bırakmış. Bu numinenin adı sır. Sırın sırrı var olunca o da Zatı sıfata bakıyor anlaşılıyor.

Zatı sıfatları: Vahdaniyet¹. Beka². Kıdem³. Vücut⁴.
(Muhalefeyün⁵ Lil havadis) (Kıyam-i⁶ Bi Nefsibi)⁷. Tekvün⁸.

1- Birinci Sır → Tecelli-i Ehadidiye }
→ Cihre-i Samediyet } ayneliktir.

Zatı gösteren esmaya bakar. Hani esmalarda → Esmâ-i Zatiye

Bu sır latifesi → Esmâ-i Zata bakar. → Esmâ-i Asliye

2. Sır ise → Zat-ı Sıfata bakar. Yukarıda geçen ve Zatı o kadar eden sıfata bakıyor. Artık vücut mu? Yeyi Bekoyamı? bakıyor şiddetle bilmiyorum.

Sır tabiri demek mülkün arka tarafı. melekut tarafı.

Hayvanlarda da vücut var. O zaman vücut ayıklandı.

"Hayvanların sırr-ı hakikati: Bütün alemde fealli eden esmanın
nokta-i mihrakiyesi

hükümünde

bir cemiyette

Zat-ı Ehad-İfarnede

Ayneliktir" 5:129

Burası çok güzel işah ediyor.

1- Alemde bakıyor.

2- Tümüne cemi.

Mülkün cemini kendine gösteriyorsa, yani mülk tarafına →

sır. Onun melekut tarafına ise → melekut tarafı oluyor.

"nokta-i mihrakiyesi hükümünde"

bu kilit cümle.

"Camiyetle" bu da ikinci kilit..

aynıdır bu da 3cü kilit kelimesi.

'Bütün alemi teelli eden emanin' bu da 4cü kilit cümlesi

Bunları bir araya getirip alt alta toplarsa esma-i Zatiye görünür. Onda bizdeki numinesi. Acaba **Allah** mı? bunun bizdeki karşılığı sırt mı? Çünkü netice olarak **Allah** 'da esmadır.

Allah, samed, ehad, vacib-ül vücud. Bunları Zati esma

Ben olan 'ene' varlıktan çıkmadı. Ruhumdan, hayatımdan, aklımdan veya varlıktan süzülen hülasa değil. Tam tersine herşey "ene" den çıkmış. Bu tarafımız yani 'ene' miz varlıktan süzülmuş değil, herşey oradan çıkmış... bu konumumuz **Allah** isminin ezami tecellisinin bizdeki karşılığı...

"Ene" karşılığı → vücudu kâinattan değil.

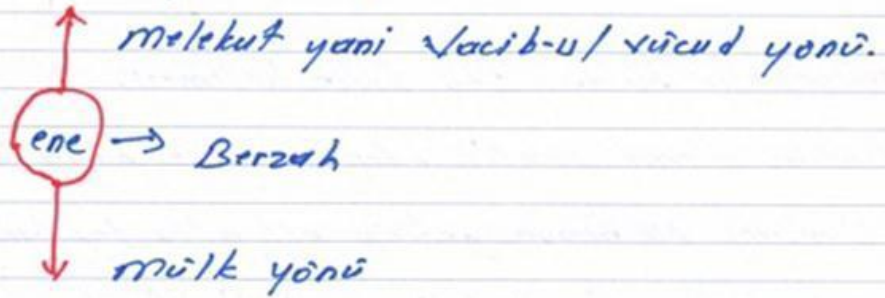
- Aynı değil.
- Vücud-u harisi yoktur. Mahluk değil berzah.
- Vacib değil. Mahluk değil. Berzah.
- Herşeyin kaynağı fakat kendisinin hiç bir belirlenimi yoktur.

İşte bunun gibi sayıca bir çok sıfatların cemine 'ene' diyoruz. Bu aslında **Allah** gibi komprim. Cem-ül cem, Cami-ül eydad. İşte Lafzullahın en cami ayırmız "Ene" dir.

Bunu Naehillere anlatma.

Bunun mehlukat yönüne yani:

Jacib-ul vücud yönümüz → Esmâ-i Zatiyeye → Sırrın sırrı.

mülk yönüne bakan yönümüz → Esmâ-i fiiliye → Sırrımız.

Esmâ-i fiiliyenin perdesiz tecellisi → Arştır.

Esmâ-i Zatiyenin perdesiz tecellisi ise → Arz-ı azamımı.

Sir meşh-ul mutlak değil. 2 kişi arasında olan şeyi, şahsın kendisinin bildiği 2 ve 3 ü şahısların bilmediği...

Bana ait kimseye diyemediyim sırrım. Bu yoktur değil. Var ama varlığı bana ait. İşte sırda böyle. Bu tatifanın adı sır. Yoksa sir meşh-ul mutlak değil.

Alemimde bana has olup düşünemediyim tarafım → Sırrım.

Bana ait olup ifade edemediyim, manlarım, lafızla girmeyen, hissimin içine girmeyen tarafında → Sırrın sırrı.

- Adetullah kanunlarına benzemiyen esmanın tecellisine de sir deniyor. Yani madde bir yerde olabilirken güneş bir anda her yerde ama hiç bir yerde değil. İşte buna güneşin "nuraniyet sırrı" deniyor.

- Bahiri olmayan, görünmeye vücud mertebelerine sir denir.

- Mana mertebelerine sırlar denir.

sirr-i kainat olan → asım efendim fetih ve keşfetmiş.

- Kemine üzerindeki hayat ve ruhu olan manasına sirr.
- Adetullahın yani emanın mukannen tecellisinin dışındaki esbabsız tecellisine sirr.
- Hakikatların bir sonraki mertebesine sirr "şu hakikattan bir sirri vardır"
- Dua ubudiyetin sirridir. Yani Allah sana O hali vermemiş olsaydı sen dua edemezdin. O halitten önce Allahın sana tecellisine sirr denir. Yani sana O hali verinceki bana dua et. Yoksa o duanın ruhu ve hayatı ve sirri olan o halit verilmemiş olursa idi sen dua edemezdin. Demek **Dua, bir sirr-i ubudiyettir** sirri bu. Duadan sonraki halit değil. Duadan önceki Allahın tecellisi.
- Rahman, Rahim, kerim vs ler istedikleri olmaz. Diğer esmalar kayıtlar. Fakat Allah ismi, ism-i camii olduğundan istediğini yapar istemediğini yapmaz. Bunu ALL sirri denir. Onun bizdeki katılığına da bizim sirrimiz. Bu keremini keramet, mucize, vs şekillerde görürüz.

Zemin sifata bakar.

Hakındaki cilve & Cemal & Nakışlar ise esmaya bakar.

s. 236 " Sirr-i Kainat olan

fılsım-ı mujlatını

fetih ve

keşfeder"

Kainatin sirrini bulmuş → asım efendimiz!

Jisman sirri olduğu gibi, büyük insan olan Kainatında sirri var.

Büyük insanın sırrını bulursan, küçük kainatın da sırrını bulursun.

asm efendimizin bu keşfi tam kab-ı kavseyne kadar süreci işine alır.

Aynı sır etkisizdir olmaz. Onda sır bulunur fakat kendisinin haberi olmaz. Onun etminde ananolanması için aklı olması lazım.

Keşfetmek akli'dir.

Fatih ise o mekana sahib olmak

s:441 " nefsi susturup,

ruhu,

kalbi,

aklı,

sırrı

maaliyata,

satan-ı asilerine

makarr-ı ebedilerine,

ahbab-ı uhrevilerine"

ruhu → maaliyata

kalbi → satan-ı asilerine

aklı → makarr-ı ebedilerine

sırrı → ahbab-ı uhrevilerine

} yetiştirmek için

Bir sıfalamaya görünüyor.

ruh → kalb → akıl → sır

Ruh mahluktur. Sırda mahluk latifedir. İsmi sırdır.

s:474 " Hayat-ı maddiye-i nefsiyeyi bırak.

Kalb ve ruh ve sırrın

derece-i hayatlarına sık, bak; ne kadar geniş bir

daire-i hayatları var. Senin için meyyit olan mâni, müstakbel; onlar için haydır, hayıtdır ve mevcuttur!"

1- Derece-i hayatlarını çık.

2- Bak.

3- ne kadar geniş daire-i hayatları var.

Burada sırrın makamı Daire-i hayatda görünüyor. Ve mahlukatlarda onların derece-i hayatlarına girer bilsin.

devamında

4- Kalb, ruh ve sır → hayıtdır ve mevcuttur.

Demek Ruhu, kalbin sırrın makamı Derece-i hayattan daha üstü. Orası - daire-i hayat - onların bir şubesi gibi...

→ Mutakad edekullahın dışındaki hadiselerle sır deniyor. Çünkü insan bu fecelliğe mütteli değil. Misali: Kocaman sınırlar küçücük se-kirdapinde kodlanması adet-i beşeriyeye benzemiyor. İşte bu es-maları o noktaya cemedan sır ismi şerifidir. Çektirdikten de çıkaran yine SİR esmasıdır.

- Yine sır esmasının arka tarafı.

S:531 de Sırr-ı imtihan → ervah-ı aliyenin elmas gibi ceuhleri

Sırr-ı teklif ise → ervah-ı safilerin kömür gibi maddelerinden

→ tasaffi eder

→ ayrılır.

Hülasası: Sırr-ı imtihan → ervah-ı aliyenin elmas gibi ceuhleri →

tasaffi eder.

Sırr-ı teklif ise → ervah-ı safilerin kömür gibi maddelerinden → ayrılır.

Bunu sır esması yapıyor.

- Bilemedipimiz sırımı idi. Sir di bilmedik. Şimdi bildik şuhud oldu. Yani sir esmasına mehar olduk demektir.
- Sir; esmanın 6'zami mertebesidir.
- Akla ihata edilemeyen meratib-i esmadır.
- Risale't ise, ekra biyet-i ilahiyenin intisafı sırrına bakar. Ki esmanın en azam mertebestain tecellisi ki ona da sir mertebesi. Ama her-kinin sir esmasının mertebesi farklı farklı.

S:583 " Akla kapı açmak, ihtiyarî elinden almamak

sırr-ı teklif iktiza ediyor "

ihthiyar → Akla. } bakar.
irade → kalbe }

Teklif akla yapılır. Akli olmayanın din teklif editmemiş.

Teklifin sırrı aklın varlığını iktiza ediyor.

Ü zaman: teklif editeni kendinde karşılığını bulma meleke- ne sir esmasının tecellisi ile mümkün. Ü zaman çekirdek mesabesinden bilfiil apay olma sürecinin baş rütünü sir esmasına ait. Bu sürecin bütünlüğüne verilen isimdir.

L:150 " Âdetü o haksızlıkta bir hakperestlik,

o dalalette bir ihtlâs,

o dinazlıkta dindarane bir taassüb ve

o nifâkta bir vifak yaparlar,

muxaffak olurlar.

Çünkü samimi bir ihtlâs, şerde DAHI OLSA, neticeste kalma.

Evet ihlas ile kim ne isterse Allah verir"

Burada müslüman, kafir ayrımı yapılmıyor, ki srede dahi olsa, da-
 laletle bile ihlas olsa muvaffak olur. Niye? -ihlas; şariat-ı fitri-
 ye demektir. "Allah verir" demek bizzat bildiğimizi anlattığımız
 Allah değil. Yaaa. Allah ismi hasır, diğer isimlerle camidir ve
 Sıfatlara delalet eder. Hem bütün isimler Allah'ın dir, başka
 isimler Allah değildir. Dolayısıyla "Allah verir"den kast Allahın
 yani isimlerine, şariat-ı fitriyeye kim uyarsa verir demek-
 tir. Adetullahı, şariat-ı fitriyeye, vücud-u ilmiyeye, hakikat-ı
 esyaya, Hakikat-ı ilmiyeye, Kavanin-i şariata, Mevudat-ı ilmiye-
 ye kim teffik-i hareket ederse Allah onu muvaffak eder.

Burada kafir, müslüman farketmez. Nasilki çalışırken, bu-
 day ederken şariat-ı fitriyeye, şariat-ı fitriyeye kim teffik-i
 hareket ederse Allah verir. Bu dünyada kâşılıp'ı var. İkinci
 bir ihlas varki sırr-ı ihlas, seyyar ihlas-ı hâlis. gibi tabirler
 var.

Hem nasilki esma-i fiiliye var. Gaffar, Rezzak, muhyi?, Mumit
 gibi pek çok esma-i fiiliyeleri var. Kim bunların adetullah kanun-
 larına uyarsa Mahiyet-i Zatiye değil, Allah onları muvaffak
 eder. Bu Allah'daki kasdim ismi has, esma-i camia
 yani bütün isimlerin yurup'u, camiası, bütünlüğünü demek
 istiyorum, esmaları kâid ediyorum. Al lafzullah da isim-
 dir, Allahın ismidir Rahman, kerim gibi. Yoksa Mahiyet-i
 Zatiye, suunat-ı zatiye, sıfat-ı sububiyeye ve zatiye değil.

0 zaman ihlas ikiye ayrılır. 1- ihlas 2- sırr-ı ihlas,

ihlas-ı etemmi, ihlas-ı tammi, Samimi Ciddi ihlas, İslamiyetin
 sır-a esası olan, Rıza-yı ilahi olan, kernal-i ihlas, safvet-i ihlas,
 Samimi ihlas, amel-i salihinin ruhu esası ihlas, manikere ve bu
 şeytanlara karşı ihlas kuvvetine dayanmak, kuvvet hakkadır ve
 ihlasedir, sizlere bu sır-a ihlasa binaen iltifat ediyorlar, ihlas-ı
 tammi keremini, Bu hilleğin üss-ül esası samimi ihlaster,
 hakikat-i ihlas, hakiki bir ihlas, İslamiyetle en mühim ihlas oldığı,
 Risale-i Xul'un mestek-i esası ihlas-ı tammi, Âzami ihlas, kernal-i
 ihlas, Demek niyet bir ruhdur. O ruhun da ruhu ihlaster",
 ibadetin ruhu ihlaster (is:85), karametkârane ihlas, kuvvet-i ihlas,
 harika ihlas, hakikat-i ihlas, hakiki ihlas, âzami ihlas, ihlas-ı
 hakiki, samimi ihlas, ilac-i ihlas, en safi bir ubudiyet ihlaster.
 kuvvet-i ihlas, amel-i salih ihlasla muvafakiyeti, ihlas ~~bir~~ ile,

Teklif → ihtiyara bakar → bu da ukla bakar.

Ehadiyet sirriyle → perdesiz,

→ doğrudan doğruya

→ hususi bir teveccüh ile

} tasarruftur.

m:248" nur olan bütün sıfatıyla ve

nurani¹ olan bütün esmasıyla,

teveccüh-ü ehadiyet

sirriyle"

Sıfatına → nur olan

Esmasına → nurani¹ olan diyor.

s: 562 " Nur-u a'zam olan risalet ise,
akrebiyet-i ilahiyenin inkişafına bakar"

Demek risalet → Sifata bakıyor.

nübüet → Esmaya bakıyor

S: 562

" Risalet ise,
akrebiyet-i ilahiyenin inkişafı sırrına bakar"

m: 293 " Dua bir sır-ı azim-i ubudiyettir. Belki ubudiyetin ruhu
hükümündedir"

Ubudiyetin ruhu → Allah canibini gösterir.

Ubudiyetin hayatı → Kul canibini gösterir.

Dua Allahın sana yakınlığının, akrebiyetin seviyesidir. Allah istet-
mezse sen isteyemezsin. Allah istemeyi sana verecekti sende istey-
bilesin. İşte Allah canibinin sana karşı münasebetin zemmine
riya şekline sır deniyor.

Dua Allah kabullenişidir. Seni kabul ettiğinin simgesidir. O
istetmezse idi sen isteyemezdin.

Dua Allahın seni dergahına kabulunun alametidir.

Duada riya olamaz, giremez.

Allah ile riyasız münasebetinin seviyesidir dua.

Dua nereye ait olduğunu gösteren göstergedir.

Bu manada sırrında, Allahın sendeki akrebiyetinin yaptığı,
uyandırdığı latifesidir.

Akrebiyet-i ilahiyenin sana yaptığı itir inkişafına sır-insirri
denilir.

Tecelli-i Ehadıyete & Cilve-i Samediyete → ayineliktir SİR.
Sırrın sırrı ise → Ehadıyete & Samediyete ayinelik zeminin
inkışaf ve imbisatının adıdır. Bu zeminin adına sırr.

O zeminin inkışaf ve imbisat etmesine de sırrın sırrı deniyor.
Çünkü böyle bir zemin sana has ve özel olduğundan sırrın
sırrındır.

m:331 " ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi, atel midesine
girdikten sonra, derecata göre ruh,
kalb,
sırr,
nefis

vehakeza lekaif kendine göre birer hisse alır, malseder "

ruh → Zihyattır
→ Zişuurdur
→ Kanun-u Emridir
→ Vucud-u harri sahibidir.

Kalb → Makas-i efkari → dimağ
→ makas-i hissiyatı → Vredan

m:404 " kalb ve ruh, atel, sır gibi lekaifin "

Sır → Latifedir.

Latife ise ⇒ Vredanın içeriği oluyor. Yani: Vredanda = 1-1/1's
2- Zihin 3- irade 4- Latife-i Rabbaniye.

m:331 " ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi,

atel midesine girdikten sonra,

derecata göre → ruh
→ kalb
→ Sırr,

ilimle gelen... ilim paket içerisinde mesail-i imaniye var. Nasilki sinyalin içinde renk, şekil, ses vs olduğu gibi.

"sir gibi tetakifin" Sir tetakifin Acaba Latife-i Rabbaniye makamında?

m:443 "Tasavvuf, tarikat, velayet, seyr ü sülük namları ulvî bir sîre-i insani?"

Burada latife-i Rabbaniyede görünüyor.

m:443 "dâire-i esbabtan geçib, terk-i ma'nevî sîriyle mümkinattan olakasını kesen"

Yasadışı alemde sınırlı içsel alemi olan enfüs aleminde yavaş yavaş muvaffak olana sîrine muvaffak olur denir. Yani bulunduğumuz alemde sınırlı insanlığıdır. Sanki gâhibde yavaş yavaş gibi... burada, yanımızda iken içsel alemde, dünya sînde, belkide bir başka yerde yavaş yavaş bulunabilme tarafına sîre-i insani? denir. Yani çekirdek olan cesedin aşma hareketine sîre deniyor. Bizim aşma çekirdeğinden farklı tarafımız:

- 1- Çekirdek canlı, ruhsuz → biz de canlı ve ruhluyuz.
- 2- Çekirdek sabittir → biz gayri-sabitiz.
- 3- Toprak onun alemi → Bizimde dünya toprağımız.

m:450 "İbadiyetin sîri olan

niyazdan, → niyaza ve } atlar ve
mahfiyetten → davaya } niyazsız hareket eden.

İbadiyetin sîri → niyazda mahfiyet.

m:455 " Lbudiyyetin ise sirr-i esasi; → niyaz,

→ şükür,

→ tazarru',

→ husu',

→ acz,

→ fakr

→ halktan istijano

'ihlasın sırrını kendimizde yerleştirmek için'

Demek ihlas ayrı onunda sırrı var o da ayrı.

" Sırr-i ihlası kazanmak ile,"

ihlasın sırrı var...

Bunlarda anlayışiyorki ihlas herkeste olabilir, netice değil, meziyet değil. Yaada - Meziyet o ihlasın SİRRİNİ sahib olmaktır.

"Hakiki sırr-i ihlası: 1- Sırr-i uhuvet

2- ittihad-i maksad

3- ittifat-ı vazife ile tevafüt edip

4- bir şizgi üstünde omuz omuzla verseler,"

L:161 " Sırr-i ihlas ile → samimi tesanüd ve } haksız menfaate
→ samimi ittihad } medar oldüyü gibi;

korkulara hatta

ölüme karsen büyük siper,

→ bir nokta-i istinad'dır"

Korkunun kaynağı burada yatıyor. Gareside burada yatıyor.

Sırr-ı ihlas ik → samimi tesanüd
→ Samimi ittihad } elde edilir. Sırr-ı ih-
lassız elde edilemez.

Eğer bir insanda → samimi tesanüd ve

→ samimi ittihad aleminde var ve hisse-

diyorsa o insanda ölüm korkusu olmaz. Yorsa bu iki sıfat
ya yok yada inkışaf veya imbisaf etmemiştir.

Tesad olur ama samimi tesanüd ancak Sırr-ı ihlasla
mümkündür.

L:161 " Hakiki sırr-ı ihlas ik "

Sırr-ı ihlas → Hakikattir ve hakikat zeminindedir. Orasıda
Arş'tir. Yani arş; Esma'ların perdesiz tecelli ettiği zemindir.

Standart anlayışım: → Sırr-ı ihlas → Arş

→ ihlas → Daire-i ilim

→ 2. Niyet → Daire-i ilim

→ 1. Niyet → Daire-i hayat

→ Sırr → Daire-i ilim.

L:165 " Uhuvenin sırrı; " → Sırr-ı uhuvet → Daire-i ilim.

→ Uhuvenet → Daire-i hayat

Eylemin başlangıç noktası → Daire-i hayattır.

Eşyanın varlığını atom seviyesinde varlığa intikal noktası →

Levh-i mahy isbatıdır.

L:171 " Aleu-i beyerin → Fitrati ve

→ Sırr-ı hikmeti, "

} Fitrati
Daire-i ilimde
garantüyor.

O zaman hem fitrat hemde hikmetin son noktası →
Daire-i ilimdir. Bundan sonra hikmet değil sırlarla yolu-
na devam ediyorsun.

L:325 de Birşeyinoulunun bozulmadan bitamamihale in küçük
cürdede bulunabilmesi, girbilmesi veya mazhar olantların bunu
içine alabilmesine sır deniyor. Misali: Cilve-i Ehadidet sırrıyla,
en küçük bir zihayet mahuk, kainatın bir misal-i musaygarası
ve küçük bir fıkrisi hükümindedir"

İşte bu olabilene sır tarafı var demektir. Yani Güneş
tarafı değil. O güneşi içine alabilenin, alabilme hakikatına,
alabilme meziyetine sırrı deniyor. Yani gâhibde mahlukta göz-
kürken, yani zaman ve mekânı barındırır onun ifadesi iken
aynı zamanda melekutiyet yönünde barındırabilmesi, melekuti-
yet ayırdarlığı, pınceresi var olmasına Oun sırrı denir. Yani
Eşyanın sırrı denir. Eşyanın mekansız, zamansız boyutu veya
yönü, tarafı o eşyanın sırrı deniyor. Eşya burada iken
buralı değil.

L:325 " Sırr-ı Ehadidet cilvesi, şirk ve iştiraki muhal derecesine
getiriyor"

Oraya uygun bölünmeden, parçalanmadan bulunan Ehad-
yettir. O eşya - o varlık - onu içine alabilme zemmine sırrı
denir. O kabiliyetine sır denir. Ehadiyetin sırda bitamamihale
bulunabilme ve bulunmasında Cilve deniyor. Ehadiyetin cilvesi.
Bölünmeden, parçalanmadan birşey başka bir yerde alabil-
mesine → O zemnin sırrı denir. Orada gözüken güneşde

güneşin cilvesi denir. Uygulama yapayım. Güneşe → Ehadîyet
Aynada bölünmeden görürken ne ayndır ne de gayridir güneşe ise →
→ cilve deniyor. Yani cilve-i ehadîyet deniyor.

Aynanın güneşi işine bitmemiş olabileme meziyetine, do-
nanımına → Aynanın sırrı denir.

L:325 "İsm-i Ferdin cilve-i arzamı;

hakikat-i fehidi,

bu sırr-ı Ehadîyetle

bedahet derecesinde übat ediyor"

Hakikat-i fehid ve
ism-i Ferdin cilve-i arzamı } bedahet derecesine sırr-ı ehadîyet
getirir.

Sırr-ı Ehadîyet: ? İşte sır burada. Ehadîyetin sırrı. Hani
bilmana h. küside 'insan benim sırrımdır, bende insanın"
bu sırr-ı ehadîyettir. Seni imtiyazlı kılıyor. Ki buna Ferdîyetin
arzamı marhar olmuş oluyorun. Yani Ehadîyet seni ism-i ferdin
marhar ediyor.

L:329 "Hayat,

Bu kainatın

en güzel jineti.

hem sırr-ı Vahidîti"

Ehadîyet → enfuse bakıyor.

Vahidîyet ise → mülke bakıyor.

L:330 "Hayat, kainattaki en muhim bir maksad-ı ilahî ve

hikmet-i ulenin en muhim neticesi olan → şükür ve

→ ibadet ve

→ hamd ve

→ muhabet

netice veren

bir sır-ı u'zamdir"

Hayat şunları netice veriyor → şükür

→ ibadet

→ hamd

→ Muhabet

L:334 "insanlardan

hayatın sirrini anlayanlar ve

hayatını sū-i istimal etmeyenler,

dür-i bekada ve

Cennet-i bakiyede,

hayat-ı ebediyeye marhar olacaklardır"

Hayatın sirri anlayanlar → dür-i bekada

hayatını sū-i istimal etmeyenler → Cennet-i bakiyede

} hayat-ı
bakiyeye
marhar

L:345 " Herşeyin sücuduna ihtiza eden

bir sır-ı kayyumiyet vardır"

olacaklardır.

Kayyumiyet sırrı → herşeyin vücudunu ittiza ediyor.

Sırr-ı kayyumiye vücudu ittiza ediyor. Herşeyin vücud-u haricisi kayyumiyete bekliyor.

2.344 " Su kainattaki

ecram-ı semaviyyain

kiyamları,

devamları,

bekaları;

Sırr-ı kayyumiyete bağlıdır"

Kayyumiyet sırrı → Kainatın kıyamı } mümkündür.
 → " devamı }
 → " bekası }

Sırr-ı kayyumiyete → kıyam } esyaya bu sıfatları taşıyan
 → devam } dirir.
 → beka }

kiyam: Varlığa giriş ve varlıkta devam edebilme. Varlığın kendisi.

→ Varlığın ilahiden kudrete gitmesi }
 → Varlığın kudretde devam etmesi } sırr-ı kayyumiyete
 → Varlığın bekaya mülhak olması } mümkün.

Sir zahide anlaşılmayan, zahirle belli olmayan

L:353 " Nasıllı kainat sirr-i kayyumiyette kaimdir ...

öyle de

İsm-i Kayyumun mehar-ı ekmele olan insan ile,

bir cihetle kainat kıyam bulur"

İnsan sirdan daha ileri.

İzaman için merkezi, mahiyet ve hakikatının cem-ül cemine
-bu makamda- sır deniyor.

Ş:8 " insanın hikmet-i hikmeti ve

sirr-i camiyeti ise;

her zaman,

her dakika

halikına

iltica

ve

yalvarmak

ve

hamd

ve

sükür

etmektedir"

Bu makamdaki insanın siri: 1 - iltica

2 - Yalvarmak

3 - Hamd

4 - Sükür

insanın siriini
oluşturuyor

§:12 de " Kainatın kemalati → **sırr-ı vahdetle** ve
mevcudatın ulvî vazifeleri → **sırr-ı vahdetle** } onlayıcı "

§:12 de

mahlukatın netice-i hikmetleri → **sırr-ı vahdetle** fakarur eder
masnuatın kıymetleri → **sırr-ı vahdetle** kıymetleri biliriz.

Bu alemdeki mukavved-i itahiye → **Sırr-ı vahdetle** vücut bulur.

zihoşat ^{form} hikmet-i hakikatları → } **sırr-ı icadları Sırr-ı Vah-**
zişuurların hikmet-i hakikatları → } **dette tezahür eder "**

bu dehşet-enziz tabavvülât içinde kahharane fırtınaların hiddetli →
sırr-ı vahdetle arkasında rahmetin ve
hikmetin güler,
güzel yüzleri görünür. "

bu dehşet-enziz tabavvülât içinde kahharane fırtınaların ekşi sızma-
ları → **sırr-ı vahdetle** arkasında rahmetin ve } → güler, }
hikmetin } → güzel } ^{Yüzleri} görünür.

§:12

" Herşey, → âyinedarlık ve }
→ intisab } cihetiyle → binler derece kıymet-i
şahsiyesinden daha yüksek kıymet
almaları ancak **sırr-ı tevhid** ikidir. "

§:12 " Herşey,
âyinedarlık ve }
intisab } cihetiyle

binler derece

kiymet-i bahsiyesinden

daha yüksek kiymet almaları

ancak sirr-i fevhid iledir"

Sirr-i fevhid ile → Herşey → âyinedarlık ve
→ intisab cihetiyle } binler derece
kiymet alırlar. } daha yüksek

§:13 " Sirr-i Vahdet ile

kainat öyle cesim ve } bir melaike
cismani } hükmünde olur.

Sirr-i Vahdetle → Kainat cesim ve } melaike olur.
Cismani }

§:15 " Sirr-i Vahdetle insan,

bütün mahlukat içinde

büyük bir kemal sahibi olabilir"

Sirr-i Vahdetle → büyük kemal sahibi olur.

Sirr-i Vahdet insan → kainatın en kıymetli meyvesi ve

→ mahlukatın en nazenini ve

→ en mükemmeli

Sirr-i Vahdetle insan → Zihyanın en bahsiyesi ve

→ en mesudu

Sirr-i Vahdetle → insanın kemalatı

insanın bütün ulvi maksatları

Sırr-ı vahdetle → bütün karnetı kabzasında tutan Zat-ı
ehad olabilir.

Ş:16 " İnsanın bütün cihazatları ve

hissiyatları,

sırr-ı vahdetle,

gayet yüksek kıymet alırlar "

Sırr-ı vahdetle → insanın bütün cihazatları ve } gayet yüksek
→ insanın bütün hissiyatları } bir kıymet
alırlar.

Ş:16 " Sırr-ı tevhid ile olsa,

o akıl,

hem ilahî kudsi defineleri,

hem kainatın binalar hazinelerini aşan pirlanta bir bir
anahtar olur "

Sırr-ı tevhid ile → akıl → ilahî kudsi defineleri

→ akıl ile → kainatın binalar hazinelerini

pirlanta gibi bir anahtar olur.

Ş:580

sırr-ı teklif ve } ihtiyar ve }
hikmet-i iman } irade ile } bağlı.

sırr-ı teklif → ihtiyarla }
hikmet-i iman → iradeyle } ortaya çıkar.

Ş: 238 " **Sırr-ı Kur'an ile** → ölüm i'dam-ı ebediden ferhis
tezkeresine geçirilmiş "

İs: 39 " **İnikat sırrıyla** → üç şeyin hüsnü istima ederse, beş olur "

ms: 69 " **Kafirin ruhunda** → hirs
→ adavet
→ nefsinin iltiyam
→ nefsinin itimad } vardır "

imes: 197 " **Bast-zaman sırrıyla** → bir günlük işi → 1 dk görmüş "

Br: 284 " **Saha belerindeki ibadetlerinin sırr-ı teferruku** → tesbih ve
→ zikri
bütün manasıyla
şuurlu bir surette
söyledikleri için "

Herşeyin, ama herşeyin sırrı var.

K: 18 " **iman-ı fakiki ise** yanlış akilde durmuyor.

Belki

hem kalbe,

hem ruha,

hem sırra,

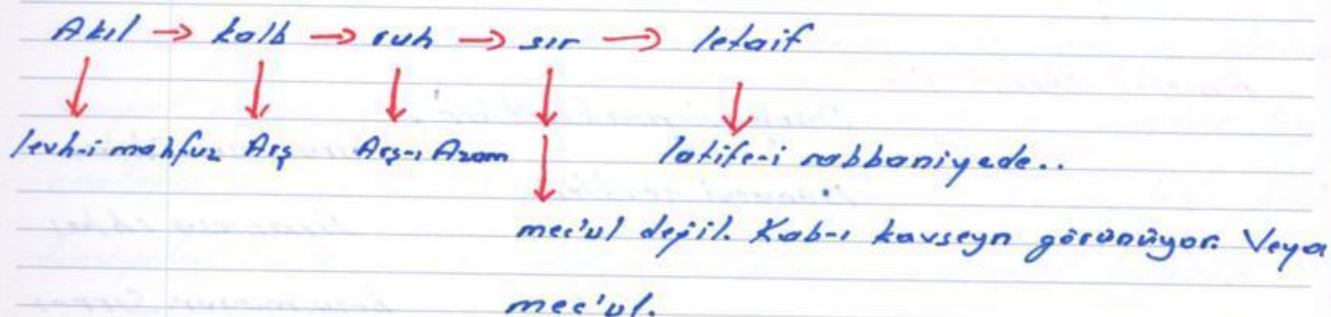
hem öyle lefalife

Sırayet ediyor,

kökleyorki,

Şeytanın eli o yerlere yetişemiyor "

Burada mukemmel bir sıralama var.

Çünkü bu sıralamada ⇒ mülkten melekûte doğru görünüyor.
Ne ise araştırmaya devam:

K:262 Sırr-ı ihlas. Sırr-ı Ubudiyet.

ihlasın → sırrı var.
Ubudiyetin → sırrı var

} zahirde ne kadar aşık ve kolay,
ama sehl-i mürafi...}

Ez:86 " Amel-i uhrevî ile
Dünyevi maksatlar

zenginler aranmaz.

Aranırsa

Sırr-ı ihlas bozulur "

ihlas → emrolunduğu gibi, emreldiği için.

Şerde de ihlas var. Ama sırr-ı ihlas yok.

Allah emrettiğini yapmak → ihlas.

Allah emrettiği gibi yapmak → sadakat

} cemi Allahu
alem sırr-ı ihlas

Amelin şekli, yapılışı doğru olması → ihlas.

Bu amelin hedefi şu olmalı denmiş, sende ona uyarsan → sırr-ı ihlas

Ameli kuralına, sırat-ı fitriyesine göre yaparsan → ihlas

Adetullah komutanına uyarsan → ihlas

Ameli ahiret ve Ahzay-ı ilahi gayesiyle yapılırsa → Sırr-ı ihlas

Amel-i uhrevi ile

Dünyevi maksatlar, } aranırsa ihlas.
Dünyevi zevkler } Aranırsa ihlas

bozulmuyor. Sırr-ı

ihlas bozuluyor. Sır denilen Ahiret ve Allah'dır. Yani ferah-
lınde itikad ettiklerimiz şeylerdir püf nokta...

itikadsız doğru iş yapmak → ihlas

itikadlı doğru iş yapmak → sırr-ı ihlas

Amel-i
uhrevi.

iki kelime farklı. Amel dünyevi. Yani arıdır, realitedir.
Bunu ruhunda itikadınla ruhunu değiştiriyorsun, ahiret için
yapıyorsun. itikadın devreye giriyor. Eğer sırf akıl devrede
olsa zaman-ı hoyra munhasır olurdu.

U zaman → ihlas bu makamda → Kitab-ı Mübin

Sırr-ı ihlas bu makamda → İmam-ı mübin

Amelini Allaha, ahirete satmak → Sırr-ı ihlas

Amelini dünyaya satmak → ihlas

Amel-i uhrevi: Bu amelin dünyada karşılığı yok. Veya amel
içinde uhrevileşmek. Sırrı bu dünyevi amel seni ötelere taşıyor.
Nasılki şarkıcıların kelimine hissiyatını koyub karşıya taşı-
dığı gibi... suu filmini duvara taşıdığı gibi... bu amelde

seni ötekilere taşıyor. Hani yatsı namazında O alime gectim
denmiş ya. O amel senin ruhundakileri tetikliyor, asıllarına
sinyal veriyor, asıllarıyla devreye giriyor. Zaten sendekiler
oraların nümineler... o amelle sen ruhunun üzerindeki bat-
tanıyeleri kaldırdın. O latifelerin dünya ve cesedi^{ne} histerin
bastırması, gömmüştü.

Amel-ı uhrevi^{ne} → i^{ne} : bu amelin sekli buralı. içi ise oralı
Bu amelle içine, ruhuna ulaşmaya vesile...

Ez. 242 " Manevi^{ne} tahribata karşı

manevi^{ne};

ihlas sırrı ile

hareket etmek gerekir"

Maddi tahribat malum günahlardır.

Manevi tahribat ise → Akıl & Kalb & Ruh ve vücdan^ı tahrib
edenlerdeki buna manevi deniyor.

ihlas → Maddi tahribata karşı yapılması gerekenleri yapma kabülü
sırr-ı ihlas veya ihlas sırrı ile → Akıl & kalbi & Ruh & vücdan^ı
caali tutma adına, her birimin
inşasına takviye etmektir.

Herşeyin sırrı var. O sırda melekutiyet tarafıdır. Bununla
meratibi tarafa mecl'ula kadar gider. Çünkü 'er^{ne}'yi nübüvet-
de tutmuş, felsefede tutmuş.

mhi 33 " Dinin maksadı,

hiymet ve edilece mütefavittir

Birinin yeri hayal olsa,

ötekinin vücdandır.

Beriki,

Sırrın

Sırrındadır"

Demek Sırrın sırrı da varmış.

Hs:63 "hakiki ihlas ve

hakiki tesanüd ve

meşveret sırrı ile"

hakiki ihlas demek → sırr-ı ihlas demektir.

ihlas → Şariat-ı fıriyeye, kavanin-i ade tullahe uymaktır.

kafir mümin farketmeden muvaffak olunur.

Sırr-ı ihlas → O yaptığının hedefini bilmektir, göstermek işi ki

ya Allah, ya da Ahireti esas alıp seni o saik

tahrik etmesidir ki; bu yanlış müslümünde var. Kafirde

sırr-ı ihlas veya hakiki ihlas yoktur.

Q.L: 672

nübüvetin veraseti olur.

Risalekin verasetleri olmaz.

Q.L: 674 "insanın zulmünden ziyade,

kaderin adlını ve
hikmet-i ilahiyenin } sırrını düşünmeliyiz"

SIRIN HULASASI:

- Sir kimara koy değil. Sir esmaya dayanıyor.
- Allah ism-i camiin azami' tecellisi "ene" ni meydana getirdi.
- Hayatının sırr-ı hakikati → tecelli-i Ehadıyet } ayınlıktır
→ Cilve-i Samedıyet }

Bu da brade S:10 daki " cilve-i teayyün ve
cilve-i teşahhüsü } teşahür ediyor.

Anladığımız 1. sırrımız:

Zemin olmak.

Yani tecelli-i ehadıyet ve } 'ene' de buaların bulunması.
Cilve-i samedıyet }
Bunlar zemin. Şimdi

2. sırrımız: Bu tecelli-i Ehadıyet ve } Zemininde teayyün
Cilve-i Samedıyet } ve teşahhüs eden
Zat... brade de

şahıyet-i ilahıyye,
bir ehadıyet-i Rabbanıyye ve
ehadıyet-i Rabbanıyye ve
sıfat-ı sebaca mânevî bir-sıma-i Rahmânî ve
temerküzü esmâî ve
Ö'zatin cilve-i teayyünü ve
cilve-i teşahhüsü } insanda teşahür
etmesinde 2 sırrımız.

Bunlar hep esma menşeli ve esmanın esbabsız tecelli ettirip

kalbtir, kainatta ise Arş'tir. 2. sırrımı arş görünüyor. Çünkü bu yukarıda anlattıklar Arş'ta oluyor. Orada esbabsız esmaların zuhurat yerleridir.

= İKİNCİ BİR MANA:

şecer-i hikmetin meyvesi olan ZİHAYATTA

→ bir şahsiyet-i ilâhiyye,

→ bir Ehadiyet-i Rabbaniyye ve

Sıfat-ı Sebaca

→ mânevî bir sîma-i Rahmânî ve

→ temerküz-ü esmâî ve

→ iyâkenâpübüdü ve iyâkenâstern diyebilen İNSANDA

→ cilve-i teayyünü ve

→ cilve-i teşahhusu

} arzâh
ediyor.

YOKSA,

→ 0 şahsiyet,

→ 0 Ehadiyet,

→ 0 sîma,

→ 0 teayyün

} insanda görünmez olur. Buntar insanda

meydana gelmesi 2 sırrımı oluyor.

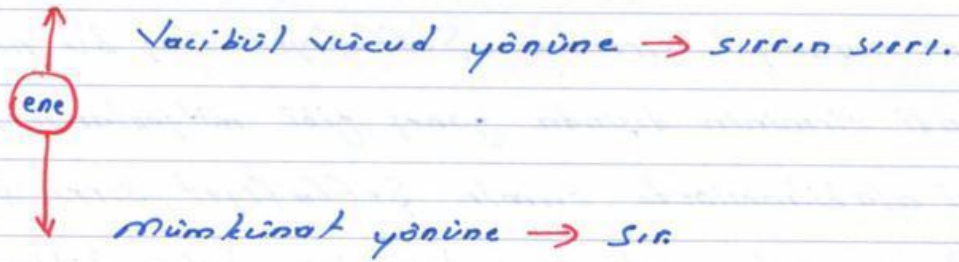
Duda sıfat-ı seba yapıyor.

Mülkün arkasında Esmâ yok sıfat var. Yani sıfat eşyasında Esmâ görünür. "Kudretin bir cilvesi olan kuvvetini o mahiyet-i ilmiyyeye sürer, o şeye vücud-u harici verir; gaze gösterir; nükus-u hikmetini okutturur."

Eşyanın vücud-u haricisi sifata, kudrete dayanıyor. Esmâ onun üstünde Cihveç Cemal ve Nakşını gösteriyor. Yani kudretin vücud-u haricîyeye şikardıyının üstünde işler.

O zaman birinci sır → Eşyanın esmaya bakan yönü } demektir.
ikinci sır ise → Sıfata bakan yönü

- Allah inasıkki bütün istemlere camii olduğı gibi; 'ene'de bütün varlığa camiidir. Allah 'ın en camii 'ene'dir.

- 10

- Esmaların bizdeki karşılıklarına, cemine → Sırr.

Sıfatın bizdek karşılıklarına, cemine ise → Sırrın sırrı.

veya

• Esmâ-i Zatiye tarafımıza → Sırrın sırrı.

Esmâ-i fiiliye tarafımıza ise → Sırrımız

- 10

- Sırrımız → Arş'tir. Arşta esmaların perdesiz tecelli yeri

Sırrımızın sırrı ise → Esmâ-i Zatiyenin perdesiz tecelli yerine
ise Arş-i Azamımızdır.

- 10

- Sır; sende olup sana ait olmayanı: Verene bakan, verene hizmet eden, verenin arzusu doğrultusunda çalışan latife...

- 10

- Sır → megh-ul mutlak değil. Bırak meşkul olma değil.

- 10

- Allah'la bağımın canlı tutan latifem... Kafirde bu yoktur.

- 10

- Maddede, varlıkta iken varlığın, maddi kurallara uymayan. Yani Güneş maddidir. Fakat nuraniyet tarafıyla her yerde olabilmesine nuraniyet sırrıdır. Şeffaflık ise; bu nurani olanı, kendi cisminin dışında güneş gibi milyarlarca büyük cisimleri alabilmesinde camin Şeffaflık sırrı denir.

Birisi → her yerde aynı kendisinin bulunabilmesi

Diğeri olan şeffaflığın ise → Kendisinden çok büyükleri içine alıp gösterebilmesine denir.

Bunu insana uygularsak: Mahiyet-i insaniyesiyle kainatın ezra ve efradının insana ait olması → nuraniyet sırrımız.

Kainatı bitamamıyla içimize alabilme tarafımız ise → Şeffaflık sırrımız.

- 10

- Mana mertebelerine sır deniyor.

- 10 -

- Dua ve ubudiyetten önce O hâlelerin veriyorki dua ve ubudiyet yap. İşte ubudiyet ve duadan önce onların verilmesine sır deniyor.

- 'İnsan benim sırrımdır bende insanın' demesi...

- 11

- Tek tek isimler istediklerini yapamazlar. Çünkü diğer isimler kayıtlarlar. Fakat Allah böyle değil. Çünkü içerisinde tüm isimler var. İşte Allah'ın insana koyduğu sırrıdır...

- 11

- İnsanın sırrı olduğu gibi, büyük insan olan karnatında sırrı var.

- Sır okulsuzda olmaz.

- 12

- Ruh mahluk olduğu gibi, sırda mahluktur, latifedir.

- 12

- Sırrın derecesi hayatı var

= ZAMAN =

- Allah zamana yemin ettiğine göre zaman mahluktur. Elektronları bile hareketlendiren L. mahv isbat dahil tüm ondan aşırı olan mahlukatın zemini, hayatın bir mertebesi... çünkü her yaratılan hayattan yaratılmış. Yaratılan herşey hayattan yaratılmış. Zamanda varsa ki var o zaman Zamana da hayattan yaratılmış. Varlığın başka bir boyutudur. Nasilki dalga boyunda ses, ses hızı olduğu gibi, zamanın içinde de hem esir hem de atom var. Zaman hayat'ın boyutlarından. Yüzdü harici sıfatlarından.

KADER (Şems-i Tebrizi)

" Kader hayatımızın önceden çizilmiş olması demek değildir. Kader yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergah bellidir; ama tüm yönemec ve sapaklar yolcuya aittir. Öy-

leise ne hayatının halimisin ne hayat konusunda çaresiz..."

= KURAN:

İnsan konuşurken parça parça, başka başka mevzulara atlayarak hem konuşmayı hem de kimse dinlemez. İnsanın tabiatında farklı farklı mevzuları yapmaz hem yapamaz. Alışıkla gelmiş birşey değil. Toplumun alıştığı, süregelen ve insanların kullandıkları yol ve yöntem değil. İşte Kur'an böyle konuşuyor. Her bir cümlesi farklı. Birinci cümlelerin akıcılığında olan değil ikinci cümlesi. Birbirinde çok farklı... Her bir cümle mustakil. Bunda deferin olmadığı, geleneksel olmadığı ve insanların yetkinmediği bir üstünlük...

Hud: 56 " Şüphesiz ki benim Rabbim, doğru bir yol üzerindedir "

Kudsiyet: münevver-i imtisal ve
mükerr-i vicdan ve
Lüzum-i zâti olan } Kudsiyet.

علم ilim:

ع = Ayın (Tabe işaretidir. Zehmet ve mesakate

و: Lam (Okuyub, yazmadı vasıtasıyla zevftiyat zevftiyab - zekte - ve behredar olmaktır.

و (mim): Meleke ve muhabete işaretidir. Yani tahsil-i maarif sayesinde bir takım layuad ve layuhsa amaline nail olduğu gibi ve hemde darenide feziyah olmaya baıs ve badi olacğını bedihidir.

asm "ilmın evveli Söğandan acıdır. Ve ahiri baldan tatlıdır"

Esas yetim pederi vefat eden çocuk yetim olmaz. Ancak yetim ilim ve edebten bihaber kalandır. Bir kişinin akli muallim olursa o kişi alim olduktan sonra muallimi olan akli onun şakirdi olur.

İlim kıymetsiz birincidir.

Cehalet devasız bir derttir.

Marifetsiz ilim ve baldır.

İlimsiz marifte Muhaldır.

Hiç bir kimse ile elif gibi ülfet etmedi (Allah hariç ﷻ)
yani ülfet ve üsiyettten sonra muzdarib olmayasın.

- Soru sorma ihtiyacı ilimden dir.

Eğitim ve Düşünmeye

Kuantum penceresinden bakış-

maddeye enerjinin bir görünümü ya da enerji titreşimlerine yopunlaştırıpında aldığı bir isimdir. Biz onları tasavvur ettiğimizde mevcut olup gerçekte bir hacme, kütleye, boyuta sahip değillerdir.

Konuyu şöyle özetleyebiliriz; Kuantum fizikçilerine göre madde aslında bildiğimiz anlamda yoktur, klasik fizikçilerin madde dediği şey aslında atomlardan oluşan bir takım elementlerin bileşimidir. Atomlarında kuarklar ve leptonlar oluşturur ki, bunlar enerjidir, hiç bir şekilde madde değildir. Sonuç olarak madde dediğimiz şey enerjidir.

Tüm şuurlu ve şuur dışı düşünceler, beyinde elektrik sinyalleri gönderen, nöronlar tarafından oluşturulur. Yani düşünceler de enerjidir. Bu nedenle, madde ve düşünce birbirine bağlıdır, birbirine ilişki içindedir. → devam

— Kuantum fizikine ara
DİKKAT.

4 isim olan; evvel, ahir, zahir ve batın isimlere göre mana çeşitliliği var.

Dikkat → bir katifedir.

Dikkat → kendini farketmektir.

Dikkat → Karşılığını uyandırmak

Dikkat → Buzun bütünü görmek

Dikkat → Hadiseleri alemde tasnif etmektir.

Dikkat → Herşeyin yerini belirleyip koymaktır.

Dikkat → Hadiseler içerisinde kendini görüp seyretmektir.

TEFEKKÜR:

Aslına seyahat etmektir.

Sendekilerin asıllarını farkedip görmektir.

ilim,	} →	Rububiyetini	} yorumlamaktır.
irade ve		Hikmetini	
kudretle		Rahmetini	
		Adaletini	

Evvelden Allah canından bakabilmektir.

Kendinden sıyrılmaktır.

Furka gelib furkan olmaktır.

Kendini tanıyib tanımlamaktır.

Hülasa-i camia	} olmaktadır.
Cami-ül ezdod	
Cem-ül cem	

Kuantum fizikine devam:

→ devamı

Görünler, düşüncenin madde ve ısınlar üzerine etkisini göstermekte ve onun kuant ve taneçikli yapısını ortaya koymaktadır. İnsan beynindeki düşünceler, fizyolojik anlamda çok küçük elektronik sinyallerden meydana gelmektedir. Öğrenilenler, beyin hücreleri arasında kimyasal bağlar şeklinde depolanmaktadır. Yani bilgilerin işlenmesi ve beyne mal olması atomlar ve moleküller seviyesinde, yani mikro dünyada meydana eden olaylardır aslında...

Düşüncenin çok küçük elementer parçacıklar olan

düşünce kuantlarından ibaret olduğu anlamıdır. Buna göre, peki bu düşünce kuantlarının nasıl harekete geçireceğiz? Düşünceyi, olayların seyrini ve gelişimini belirleyen konuma sahip olduğunu biliyoruz. Bu durumda var olmanın sırrı düşüncede gizli. O halde ferd için en önemli iş düşüncenin geliştirilmesi ve "düşünmeyi öğrenme" (tefekkür) olmasıdır.

Kuantumla düşünceyi sınırsızlığını, kendimizi ve varlığı etkilediğimizi daha iyi anlamaya başladık. Kuantumla başlangıçta boş olduğunu, bir alan halinde adeta canlandırdığını görmekteyiz. Farkına varsin ya da varmasın insan hayatı, kuantum alanına yaydığı düşüncelerle şekillenmektedir. Bu gerçek bilincimizi, yanlış kurgulara sebep olan şeylerden korunmanın ne derece önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Eğitimin temel hedeflerinden birisinin insan zihnini yanlış kurgu ve programlardan korumak olduğu kuantumla daha iyi anlaşılabilir, bilgi kirliliği ve bombardmanı içinde seçici bir zihin yapısına sahip olmanın önemi ortaya çıkmaktadır. Çünkü keşfedilen kuantum fiziği yasalarına göre, bu dünyanın hikmetli sahibinin yaratması kuantum boyutunda şöyle cereyan eder: düşünce bizim enerjiyi harekete geçirip kuantum alanına yayar, beklentilerimizi kendimize çeker ve yavaş yavaş şekline dönüştürülür. Biz dünyaya nasıl bakarsak, dünya

ile bize öylece cevaplar verir.

Kararsız düşüncenin işleri tersine gider. Çünkü doğruyu, güzeli ve iyiyi görebilecek ve seçebilecek şuurlu seviyesine yükseltebilmek, bilinçaltımızın derinliklerine, adına iman dediğimiz çekirdek inançları yerleştirmekle mümkün olabilmektedir. Doğru hayat şeklini bu şekilde isteyip ona ulaşabilmekteyiz.

Biz genellikle düşüncelerimizin önemi konusunda gereken farkındalığa sahip bulunmuyoruz. Düşüncelerimiz değişince hayatımızın ve geleceğimizin de değişeceğinin pek farkında olmuyoruz. Ezberle yoprulmuş ve düşünmeyi / tefekkürü öğrenmemiş basit zihirler, doğumundan başlayarak çevreden aldığı mesajlarla oluşan sahte bir beşliğin, otomatik reflektörlerin esiri haline gelmektedir. Kişi bu durumda seyirciden öte olaylara herhangi bir müdahale ve katkı yapamamakta; düşüncelerinin efendisi haline gelmemektedir. Sanki kendi kafasının içinde kendi kontrolü dışında düşünen bir başkası vardır. Taklide dayalı bir hayat tarzı içinde ne istediğinden çok, ne isteme biçimine odaklanmış bir variyet söz konusudur.

Bediüzzaman hazretleri "Kırk senelik hayatımda 4 kelam ve 4 kelime öğrendim" der. Bakış açısının da niyet gibi eşyayı bizim hakkımızda değiştirdiğine dikkat etmek. Esasen Kuantum bu hakikatin deneysel

olarak teyid etmektedir. Buna göre isimizin ve fiilimizin küçüklüğü değil varlık üzerinde niyetimizin büyüklüğü ve ciddi teveccühü (ihlas) etkili olmaktadır. Bakışımızla alemimizin rengini, şeklini değiştirebiliyoruz. Ya lehimize ya aleyhimize çevirebiliyoruz. Aşlayan bir insan için kainat, öpeler gibi bir variyete bürünür. Nasoli bir insan için herşey mutludur. Tüm bunlar insanın düşüncesinin tabiatından ve çevresinden bağımsız olmadığının bir göstergesi... Düşüncemizin pozitif / hak yönde değişmesi (batıl inançlardan kurtulması) ile sadece kendi dünyamıza değil, genel dünyanın şeklini ve gidişatının değişmesine sebep oluyoruz. "Duanız olmasa ne öneminiz var" ilahi hitabını hatırlıyorum.

İnsan düşüncesi de Allahın koyduğu fitrat -kuantum- yasalarına göre hareket ettiğine göre, önemli olan "Nasıl bir öğrenme ve eğitime tabi olmalıyız?" sorusudur. Çünkü kuantum teorisi, fitratta var olan öğrenme gerçeklerini gün yüzüne çıkarıyor. Kuantumla materyalist ve kaba anlayış yerine manevi temelli, bütüncel, esnek ve geniş bir anlayış hakim olmaktadır. Dinin söyledikleri ile bilimin söyledikleri paralel hale geliyor. Fizik ötesini gündemimize sokarak dini bilimlerle fenni bilimin birlikte verilmesi gerekliliğini söylüyor.

Dar bir bakış vererek, at gözünü takarak, öğrenmeyi eline tutuşturduğunu bir kaşık su ile anlatmaya çalışan eğitim yapımız var. Cevapları belli soruları cevaplayıp duran özgünlükle ve orijinallikle tanıştırmayan ve kopyalamayı, öğreten bir eğitimle büyük düşünmeyi ve sınırsız ufku yaklatmak mümkün mü?

Zihne kanatı, ruha rüs'at ve kalbe tahmin veremeyen eğitimle insanın zirvelere ulaşması nasıl mümkün olabilir? Tefekkürü öğretmeyen eğitimin, varoluştaki sırlara ulaştırmasının imkânı yok.

Kuantumda, gözlemci olduğunda varlık vardır. eğer varlığından habersizseniz o da kendini göstermez, yok görünür. Gerçekten merak duymadığımı ilginizi çekmeyen bir şeyi yüz defa dinksek veya okusak da o şey kendini gösterecektir. Açık bir zihin yapısına sahip olup olayları doğru değerlendirmeye başladığınızda, sadece kendinizi değiştirme yetkisine değil çevrenizi etkileme gücüne de ulaşmış oluyorsunuz. Alemde varlığınız bir anlam kazanıyor.

Klasik fizik anlayışının, Newton paradigmasının hüküm olduğu sosyal bilimlerde çalışan çoğu araştırmacı genellikle tek bir paradigma yada nedensellik zinciri ile yetinilebileceğini düşünür. Klasik yaklaşımla eğitim sadece bazı sınavlardan geçmek; kafa ya, ne işe yaradığı ve nerede kullanılacağı öğretilmeyen

bilgileri yaymak anlamında bir bilmek olarak tanımlandı uzunca yıllar.

Kuantum paradigması da göstermektedir ki; bilmek öğrenme ile başlayan, öğrenmenin belki bir aşaması olan, belki de bir sonucu olan; ama sonu olmayan bir çabadır.

İnsan düşüncelerinin de kuantum özelliklerinden dolayı, kuantum paradigmasının temel değişimleri eğitime şu şekilde uyarlanmaktadır. Farklı düşünceler desteklenmelidir. Her olay ancak gerçekleştiği ortamda ve o ortamın şartlarına göre değerlendirilmelidir.

Bir olayın gerçekleşmesinde çok sayıda faktörün rol aldığı unutulmamalıdır. Bunları, kesinlik içerisinde değerlendirmemiz güçtür. Çoğu bilgiler (dopruklar), onları gerektiren şartlara bağlı olduklarından, o şartların varlığından sürekli olarak kuşku duyulmalıdır. Gözlem, deney, proje temelli ve senaryo destekli uygulamalarla, yaparak, yaşayarak, keşfe dayalı öğrenme tarzı ve metodları itame edilmelidir.

İlim maluma tabidir.

İlim sıfatı iki anlamda gelir. Birincisi: Mahiyeti ve özelliği itibarıyla, külli bir kavram olarak ifade ettiği mücerret / soyut bir vasıf demektir.

İkincisi: Uygulama alanında yeri olan bir kavram olarak somut bir bilgi ve bilme anlamına gelir. Genellikle ilim kavramını bu ikinci anlamda kullanılır. Ve bu anlamıyla ilim, "bilin ve bilinen" şeklindeki ikili sistemin oluşmasını sağlayan anahtar kelimedir.

Buna göre, bilme fiili zorunlu olarak bilgiye konu olan bir nesne ister. Çünkü ilim sıfatı, bir bilgi-bilme anlamında kullanıldığı zaman, başka bir nesnenin varlığını gerektirir. Bunu görmeye veya işitme vasıfları için de kullanabiliriz. Söz gelimi; ortada bir görme fiili varsa, orada görünter ve görünenter vardır. Bir işitme fiili varsa, orada işitenter ve işitilenter vardır. Bunun gibi ortada bir bilme fiili varsa, orada da bitenter ve bilinenter var demektir.

Bunun, ilmin kasbi veya gayr-i kasbi özelliğiyle bir ilgisi yoktur. Bilakis, ilim sıfatının özelliğinden kaynaklanan bir zorunluluktur. Bu husus ilmi literatürde; " ilim maluma tabidir" şeklinde ifade edilmektedir.

Burada, "ilmin maluma tabi olması" demek, ilmin söz konusu malumdan kaynaklandığı, ondan meydana geldiği anlamına gelmezki, ona kasbilik ifade

edilsin. Bilakis yukarıda arz edildigi üzere, birinci anlamda soyut olarak zaten var olan ilmin, ikinci anlamıyla var olan bir malumla ilişki kurması söz konusudur.

Bazı alimlere göre, ilmin kendisine tabi olduğu malum, bütün isim, sıfat, şuurat ve nisbetleriyle Allahın Zat-ı Aktesidir. Bu sebebledir ki "Allahın ezeli ilmiyle varlığı bilmesi demek, bütün kendini bilmesi demektir." (Bk. Alusi: Bekara, 20. ayet tefsiri)

Bu açıklamalardan anlaşılabilir şudur: Bir şey nasıl olacaksa, Allah onu öyle bilir. Diğer varlıklar için; ay, güneş ve benzeri nesnelere için takdir edilen zorunlu bir şeye vardır. "Güneşin, büyüklüğü ile beraber seyir esnasında aya ulaşması - ona tahakküm etmesi - haddine düşmediği gibi, geceninde acele davranıp gündüzü geçmesi" (Yasin, 36/40) diye bir şey söz konusu olamaz.

Allah ezeli ilmiyle, bu nesnelere -kendilerine takdir edilen- zorunlu, şeye dışına çıkmayacaklarını da, imtihanın gereği olarak hareketlerinde serbest bırakılan insanların kendi özgür iradeleriyle herpi seçimde bulunacaklarını, nasıl bir şeye takib edeceklerini de bilir.

Ale güneşi zorunlu bir şeye tutan, ne de insanı serbest/ özgür bırakan ilim değildir. Çünkü ilmin - özelliğinin gereği olarak- yaptırım gücü yoktur. ilim ancak maluma tabidir. Kader ise, ilmin bir nevidir.

Kaza / yani ilmen bilinen programı uygulamaya koymak ise, kudret ve irade sıfatının işidir.

Diğer bir ifadeyle; ilim düsturları / kanunları, malumu - haricî vücud noktasında - idare etmek için esas değildir. Çünkü malumun varlığı ve haricî vücudu / varlığı ilme değil, kudret ve iradeye dayanır. Allahın ezeli ilmi, geçmiş, gelecek ve şimdiki zamanı birden kuşatmaktadır. Kaldı ki, ezeli, geçmiş zaman dağalarının bir ucu değil ki, varlıkların meydana gelmesinde esas tutulup bir mecburiyet tasavvur edilsin. (bk: Sözler 26 söz)

(Benim iradem: ilim denilen şeyin ismi dolduran malumdur. İlimin ismi boş olmaz ki. İlimin içinde ne var? Neyin ilmi? Alacanın cesabın ismi de malum olur. Hani derler ya: Alim, biliyor. Ona derler. Neyin alimidir, neyi biliyor. Fizik, kimya, fıkıh ve tefsir.... bunların ilmine sahip olduğu için alim oluyor. Alimin ilmini sığın bakalım ondan ne çıkacaksa ona malum denilir. Malumların yetküne verilen isim ise ilim... ve ilim maluma tabii... yani içerisinde dillerin kabı...

Sunuhat: 22

Zihin uyandıran, karşıya imtisale sevkeden kutsiyettir.

Yani: misal olursa: Lazım: Kul'an

melzum: Şariat kitapları

Lazımın Lajımı: Kutsiyettir.

" Zihin, melzumdun (Şariat kitaplarından) tebâi (dolaylı olarak uymak) olarak lüzuma intikal eder "

" Eger zaruriyat-ı diniyede doğrudan doğruya

Kul'an gösterilse idi,

Zihin tabii olarak

- müşevvik-î imtisal ve
 - mükiız-ı vicdan ve
 - lüzım-ı zâti olan
- } Kutsiyete intikal ederdi.

Ve bu suretle

Kalbe meleke-i hassasiyet gerekik,

imanın ihteracına karşı esamm kalıncıdır."

Zihin → Vicdanın anasır-ı etbasıdır. (4 anasırından biridir zihin)

Vicdanı dolayısıyla kalbi dimağıla bağlayan yönüdür zihin.

Zihin → vicdanı dimağıla bağlıyor.

Vicdanı tahrik edip canlı tutan kutsiyettir. Eger kutsiyetle vicdan bastırılmaz "vicdan lakaydlığa alıfır. Curudiyet peydan eder"

" Eger zaruriyat-ı diniyede doğrudan doğruya Kul'an gösterilse idi, ZİHİN tabii olarak - - - - - "

Zannınca bu ciddi ihtiyaç giderilmediğinden Vehhabilik bu boşluktan türedi ve çıktı. Yani buna ciddi ihtiyaç vardı. Bu giderilmeyince rehabetler çıktı ve o boşluğu doldurmaya çalıştı ama maalesef yüzüne gözüne bulaştırıp insanların müelliflere karşı hürmeti kırdı, ve çok tehlikeli duruma getirdi avamı. Ve hakikatlere gülmeye başladılar.

Takhteci: Teferuatta hak birdir iddia eden ve şimdiki zamanda vehabi-
de diyebileceğimizin guruh.

Bunlardan bir demiş "mezhebim haklıdır, hata ihtimali var. Başka mezheb hatıdır, sevabe ihtimali var."

"Bence takhteci hubb-u nefisten neş'et eden

"inhisar-ı zihniyet"

illetiyle maluldur . ve

malul: illet ve

Kus'unun camiyetinden ve

sebebe muhtaç

umum tabakat-ı beşere

olma.

şümül-ü hitabından

gözetle mesuldur" (Sun: 24)

"Alem takhteci fikri,

su-i zan ve
tarafgirlik

} hissini menbaı oldığından, islamda

lazım olan teranüd-ü ercah, terhid-i

kulüb, teha büb ve teavüne büyük

rahneler ağıdır. Halbuki hün-ü zanla, "muhabet ve vah-
setle me'muruz."

İlim ve MARİFETİN FARKI - 14.7.2012.

İlim ile marifet arasında gerek lafız, gerekse mana itibarı ile fark vardır.

Lafız itibarıyla bakarsak "Marifet" fiili bir mef'ul olur. Arapçada "Evi tanıdım", "Zeydi tanıdım" derler. Allah u Teala: "Yusuf onları tanıdı. Onlar ise kendisini tanımayı - lardı" (Yusuf: 58) buyurur. Yine: "Onu (o hak peygamberi) öz opüllerini nasıl tanıyorlarsa öyle tanırlar" (En'am 20) bu- yurur.

Öyso "İlim" fiili, iki mef'ul ister. Allah cc buyurur: "Fakat sizde mümin kadınlar olduklarına dair bilgi edinir- seniz onları kafirlere döndürmeyin" (Mümtehine: 10)

"İlim" fiili, eğer bir mef'ul almışsa bu takdirde "marifet" anlamına gelir. Şu ayet şuna misaldir: "Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınız (onlar), ve bunlardan başka sizin dile- meyip de Allah'ın bildiği diğerlerini korkutunuz" (Enfal, 60) İlim ile marifet arasındaki manevi farka gelince, bu fark birçok yöne sahiptir.

Birinci fark: 'marif' bir şeyin zatına

'İlim' ise o şeyin hallerine taalluk eder.

Mesela: 'Seni tanıyorum' denilince, 'Onu salih ve alim olarak biliyorum' denir. Bundan dolayı Kur'an'da "İlim" le emir varid olmuş, marifet ile emredilmemiştir.

Cenab-ı Hak: "Binaenaleyh (fırsat elde iken) "Allah'tan başka ilah yoktur" hakikatini bil" (Muhammed: 19) buyurur.

Yine: "Bilinki, Allah'ın cezası muhakkak, cezası pek şerhindedir." (Maide: 98) buyurur.

"Bilinki, ö (Kuran) ancak Allah'ın itki ile indirilmiştir" (Hud: 14) buyurur.

- Marifet, herşeyin süreti ve ilmi sembolünün nefiste canlanmasıdır.

- İlim ise birşeyin hallerinin, sıfatlarının ve bunların o şeye nisbetinin nefiste canlanmasıdır. O halde marifet tasavvura benzerken

ilim tasdikte benzer

ikinci farkı: 'marifet' - ekseriyette - birşey idrak edildikten sonra kalpten gayb olan şey için kullanılır. Kişi o nesneyi idrak edince, "Onu tanıdı" denir.

Yahut marifet insanın nefsinde kaim olan sıfatlarla neticelenen şey için kullanılır. Kişi o nesneyi görünce, o sıfatlarla nitelenen şeyin o olduğunu bilince, "onu tanıdı" denir. Allah u Teala "Ö gün (Kıyamet günü, Allah) hepsini biraraya toplayacak. Sanki onlar gündüzün bir saatinde fazla (bir müddet) çıkmamışlardır. Birbirini tanıyacaklardır." (Yunus: 45) buyurur.

Ve yine: "Kendilerine kitab verdikimiz kimseler, onu (o hak peygambiri) öz öğullarını nasıl tanıyorlarsa öyle tanırklar" (En'am: 20)

Peygambirin sıfatı onlarca bilindiğinden öni görünce bu sıfatlarla tanırklar. Sahih bir hadiste: "Allah cc cennete en son girecek olana derki "Sen içinde olduğun zamanı tanıyormusun?"

O da 'Evet' der. Allah cc: "Temenni et" der. O da "Rabbimi temenni ederim" der. Allah u Teala buyurur: "... Daha evvel küfredenlerin (Arap müşriklerinin) aleyhine (Allah'tan böyle bir) fetih istiyorlardı. İşte tanıdıkları o şey (Kur'an) kendilerine gelince ona küfrettiler" (Bakara: 83)

Marifet, birşeyi hatırlamaya benzer. Hatırlamak, zikirden uzak olan şeyin zihninde canlanmasıdır. Bundan dolayı "marifet" in aksi "inkar" dir. Onlar hem Allahın (bu) nimet (ler) ini itiraf ederler, hem yine O'nu (filleriyle) inkâr ederler" (Nahl: 83) "Hakkı bildi. onu inkâr etti ve onu tanıdı" derler.

Üçüncü fark: "marifet", 'maruf olan (bilinen) nesnenin başkasından temyizini, "ilim" ise bir nesnenin niteliğindeki mülkiyetin diğer bir nesnenin niteliğinden temyizini, tefrik edilmesini ifade eder. Bu fark birincilerden başkadır. Çünkü birincide zatın idraki ile sıfatlarının idraki söz konusudur. Oysa bu, bir zatın diğerinden, sıfatlarının diğer bir nesnenin sıfatlarından ayırda dilediğidir.

Dördüncü fark:

Merata: "Zeydi bildim" dediyimizde, karşımızdaki muhatabımıza bu söz bir anlam ifade etmez. Çünkü o henüz, Zeydi hangi halde iken bildiğimizi haber vermemizi beklemektedir. Şayet "Zeydi kerim ve cesur bilirim" dersen, muhatab için fayda hasıl olur. Oysa "Zeydi tanıyorum" deyince muhatab bu sözden, bizim onu başkası ile karıştırmadığımızı,

bizzat onu tanıdığımızı çıkarır ve başka bir ifade daha beklemez. İyi bakılacak olursa, bu fark bir önceki farkın açıklaması mahiyetindedir.

Başinci fark: Bu fark İmam-ı Aşkerî'nin *furûk* isimli kitabında ve başka yazarların *furûk*'lerinden yer alan bir farktır.

Buna göre 'marifet', birşeyin hakikatini başkasından ayırarak bilmektir. "ilim" böyle değildir. Çünkü "ilim" birşeye mücmel olarak faalluk edebilir. Bu ifade, Menazil yazarının ifade ettiği farka benzer. Çünkü o "marifet, birşeyi olduğu gibi bilmektir" demişti. Bu tarife göre, Allah cc marifet asla tasavvur olunamaz ve bu bölüm olduğu gibi tümü ile imkansız olur. Çünkü Allah u Tealayı ilmen, marifetin ve görme bakımından ihata edip bilmek mümkün değildir. Allah cc bundan çok büyük, çok azim ve celildir. Allah cc şöyle büyürür.

"O, onların ötesindekini de, arkalarındakini de bilir. Onların ilmi ise asla bunu ihata edemez" (Taha:110)

Bu tarifin hakikati şöyle olmalıdır. Marifet mahlukatın en büyüğüne, hatta en zahir olanına faalluk edemez. Bunlar da güneş ile aydır. Hatta hiç kimse onun kendisini ve zatını asla bilemez.

Sufilere göre, "ilim" ile "marifet" arasındaki fark şöyledir:

"marifet" onlara göre, öyle bir ilimdir ki, alim

bunun gereğini göre hareket eder. Sadece ilmin gösterdiği şeye 'marifet' demezler. Aksine marifetle ancak Allah'ı bilen, Allah'a ulaştırın yolu, o yolun afet ve engellerini bilen nitelikler. "Hâl" i kendisine marifetle şahitlik eden, Allah cc ile 'hal' sahibi olan kimseleri nitelikler.

Olara göre arif, Allah'ı, sıfatlarını ve fiillerini tanıyan kimsedir.

= TEVHİD =

- Eşyanın ve benim sıfatlarım benden önce olamazlar. Misal: Kokunun buluktan önce olamaz.

Muhabetim, aşkı, istidat ve kabiliyetlerim vücudumdan önce olamaz. Çünkü sıfat mensuflardan önce olamaz. Yoksa nereye koyacaksın, monte edeceksin. O zaman benim ustam benim aklım ve istidatlarım değil. Benim ustam benim seviyede de olmamalı. O zaman bak bakalım insandan daha cemi esbab aleminde kim var?

- Etrafındaki sanatlar ilk ve son mûdelle yapıyor. Bu iş insanın sanatına jid. İnsanda bu yoksa kimde olabilir?

- Konuşmadan konuşmayı nakletmek. O da kopyala yapıştır. Uzaktan benim bilgisayarım tamir edildiği gibi, duadan uzaktaki ruhu tamir edebilir.

- Varlık yokluğa
İlim cehalefe } delil olamaz
Yokluğun delili varlık olurmu?

- Sadece var olan hislerin sahibi olanın harika olması lazım ise, acaba aklımın, vicdanımın ve ruhumun sahibi etrafımda kim olabilir? Çünkü ilmin kaynağı uhulet olamaz!
- Bedeni canlı tutmak için gıda takviyesi lazım olduğu gibi, hisleri de canlı tutmak adına, canlı tutmak adına beslenmesi lazım.
- Kainatın her tarafını soran ilim ve hikmet . . .
biç bir yeri boş bırakmamış ki tesadüf olsun kainata.
- Şeftali meyvesi armutun çekirdeğinden çıkamayacağı gibi, insanda insan çekirdeğinden çıkması garuridir...
- Yokluğun delili varlık olamaz. Varlıktan yokluğa gidilemez.
- Kisinin içsel alemi kelimada yükleyip gösteren Allah . . .
- Bana bakın bendeki kendi seviyesini görürsünüz . . .
- Nasıl insan lisan bildikçe insanlara değer alıyorsa, insanda kainattaki eşyanın lisanını bilip onları anlayıp anlamlandırmasıyla manevi değer alır. Fiziksel tip bir lisandır. İnsanın ruhunu da anlamak bir lisandır.
- Koku koku alma duygusunun delili olduğu gibi, koku alma duygusunda zemini olan ruhun delilidir.
- Aynada süretin akseder. Senin korkun, aşkın ve muhabetin aksatmaz. Kalb ise bitirtilsin aynı zamanda da hifzeder.
- Gözümüzün önünde ziddi giddinden çıkarması...
gördüğün halde; nasıl oluyor ki varlıktan varlık çıkarmasın, dünyanın uzantısı olan ahiret olmasın. Ölüden diriye çıkartan dirinin devamını sorgulayamaz mı?
Hangi daha kolay.

Hikmet; geleceğin alt yapısı...

Gekirdik gelecek baharın kesin delili...

Eğer kainatta abesiyet hakim olsaydı geçmiş ve gelecek dünyalar olmazdı. Eğer kainatta abesiyet olsaydı hiclipe intikal etmek kolay olurdu. Şimdi soruyorum: Ortada olan bir hakikatla yola çıkmak mı doğru, yoksa ortada olan hikmet hakikatini hiç nazara almayıb ziddıyla mı yola çıkmak doğru?

Eğer kainatta manasızlık, abesiyet ve hikmetsizlik olsaydı ahiretin yokluğuna intikal etmek kolay olurdu. Kainatta herşey daha mükemmel harnile.

-Mananın ne kütlesi var ne de hacmi var. Adeta bu alem cinsinden değil. Madde manayı taşıyor. Neresinde? Mana maddeye benzemez, ruhda cesede benzemez. Eğer madde ^{mananın} Madde'nin görüntüsü ise, o zaman madde mananın li-basıdır.

Zaman: Mekan parçalarının birleştirilmesidir. Zaman mekano ve maddeye muhtaktır. O zamanı mekansız ve maddesiz düşünemeyiz. O zaman zaman mekano ve maddeye muhtaktır. Mekanın an'larla doludur. Parça parçadır. Bu parçaların birleştirilip içleri doldurulması lazımdır. Mekanadaki an'lar parça parçadır ve içleri boşturulur. Bunları birleştiren güç zamandır. Amellerde onun için doldurulmasıdır.

Huruf-u mukatta'a:

Radyo gibi. Nasıl emirleri dinler ve hemen nakleden radyo gibi, huruf-u mukatta'a da gölgi şahadete nakledebilir, aktaran radyo gibi...

Havanın zerrati radyo gibi düşün. Buna emr-i kün feykün'ün cilvesine ve irade-i ezeliyenin tecellisine marhar hurufatın maddi hassalarını ve harika ve mervî faziletlerini teslim ettirir.

zerrati havâiyede → küsiyefi noktasında

→ emr-i kün feykün'un cilvesine

→ irade-i Ezeliyenin tecellisine

marhar hurufatın

→ maddi hassalarını

→ harika ve } faziletlerini

→ mervî } teslim ettirir.

huruf-u mukattaa; muntazam ve

nihayetsiz hassas ve

zamansız emirleri diler ve } görüyor.
zamansız emirleri yapar }

L.N:30 " o su ile tezahürü gösteriyor ki: "

Su gemisinde, perdesinde ifade ediliyor. Orada ifade ediliyor. Ama oraya benzemiyor.

Emir & iradenin bir arşı olan → unsur-u hava.

İlim ve hikmet arşı olan → unsur-u nur

fazl ve Rahmet arşı olan → unsur-u su

Hıfz ve Hayat arşı olan → unsur-u toprak.

Adeta zamansız: " Aşımızdaki hava ile hurûfat ve kelimatı ediyoruz, birden sümbülleniyor. Yani, havada, âdetâ zamansız bir anda, bir kelime bir habbe olup hürre-i havada sümbüllenir; küçük büyük hadsiz aynı kelimeyi câmi bir havayı sümbül veriyor. "

" emr-i tekvaiden gelen hurufat, "

hurufat hava değil havaya ekiliyor.

= ZEKAT = mülteka. 217. shf

Al-i beyte verilemez. Ve al-i beytin zâlesinde verilmaz.

Zekatin şartları: 1- Akıllı, balıq 2- İslam 3- Hürriyet

4- Borcundan hariç haxlı (1 seneyi doldurmuş) olan mal nisaba malik olmak. 5- ve (o nisab) hâcat'i asliyesinden hâriç olmak seleki faktiren de olsa (o nisab) nümü (çoğaltıcı) olmak, tam bir mülke mülîk ve kendi (mali) olmak şarttır.)

Zekat. Lüğatta: Taharet. Bereket. nemâ. Güzel olma manasındır.

Zekat verilen mal temiz ve bereketlenmesi muhakkaktır.

Zekatin farziyeti: Hicretin 2. senesinde Ramazan orucundan evveldir.

Mecnun, çocuk, küfir, köle, nisaba malik olup da, üzerinden bir sene geçmeyen kimse ve

bedeli kitabete ayrılmış köle üzerine, zekat vacib değildir.

Kayıb, yitilmiş mala zekat düşmez.

İnkâr edilen alacağın şaytareda zekat düşer. Çünkü borçlu inkâr ediyor.

Alacaklarını almadan (şüpheli ise) zekatını vermeye bilirsiz.

Zira bunlar hakkındır fakat kabz edilmemiş mallardır.

Dört mezhepte de 4 türlü Zekat malı vardır

1- Senenin ekserisi zamanında, çayırda parçasız otlayan 4 ayaklı hayvanlar.

2- Altın ve Gümüş.

3- Ticaret için alınıp, ticaret için saklanan - Ticaret esyası.

Tarlasından buğday alıp ürünü veren veya

mirasdan eline ürün geçen kimse,

satmak niyetiyle saklarsa,

nisab miktarından fazla olsa veya

bir seneden fazla kalırsa

zekatlarını vermek icab etmez.

Altın, gümüş eşya ve köyde paralar zekat malidirler.

4- Topraktan çıkan mahsüllerin Üsr'leri vardır.

Zekatin farzı birdir. O da niyet etmektir. Niyet kalb ile olur.

Yasıyet etmemiş meyyitin, birakitipi maldan zekat borcu verilmez. Çünkü niyet etmesi farz idi. Varisleri kendi mallarından ödeyebilirler.

Fakire zekat niyetiyle vermedin. Hayli zaman sonra niyet etsen, eğer o mal fakirde duruyorsa ikinci zekat niyetin zekat niyeti olarak olur. Eğer fakir harcamışsa olmaz.

Hacca zimmiyi vekil gönderilmez. Fakat zekat için vekil olabilir. Zekat için mal sahibinin niyet etmesi yetiyor. Ama hac için vekilinde niyet etmesi lazım.

Onun için gayr-i müslimden hacca vekil olmaz.

Fakir nisab miktarından fazla olamaz.

Yerkif malların zekati yoktur.

Gesmiş senelerin zekat borcun borçtur. Bunu borcun hone-sine yazamazsın.

Hac, nezr ve keffaret için saklanan paraların zekatı verilir. Çünkü, kul borcu değildir.

1. azama r.a göre 3 türlü alacak vardır.

- 1- (Deyn-i kavri), Ödünç verilen ve zekat malının satışı kar-sılıpı olanıcaak olan (sermendir) dir. Nisab hesabına katılır.
- 2- (Deyn-i mütevassıt), ticaret malı olmayan zekat hay-vanlarının ve küle, ev, yiyecek, içecek gibi ihtiyac maddek-rinin satışları karşılıpı ve binaların kira alacaklarıdır. Nisab hesabına katılır.
- 3- (Deyn-i zaif), miras, mehr malıdır. Nisab hesabına katılır.

İnkâr edilen alacaklar,

Gayb olmuşlar,

Saklandığı yeri unuttuğu mallar ele geçince önceki se-nelerin zekatını da verir.

Nafaka 3'tür

- 1- Yiyecek
- 2- Giyecek
- 3- Ev

Yiyecek denince mutfak eşyasıda anlaşılır.

Ev demek, ev eşyasıda demektir. Birnek hayvanı, arabası, silahı, hizmetçisi, sanat aletleri ve lüzümlü kitablari da ihtiyac eşyası sayılır.

Kul hakkı, Allahın Tealâninin hakkından önce ödenir. Hacca gitmek için ödünç almamalıdır. Ödenmesi muhakkak ise alınabilir.

Zekat, fitra ve kurban için, ihtiyacı eşyasına mülîk olmak şart değildir. Bu eşyadan elde bulunanı nisaba katılmaz.

Altın ayar' farkları nazara alınmaz.

Alışını satış fiyatlarını nisab hesablanır. Fakirin menfaatinin uygun olanı yapmak esastır.

Ticaret için olmayan her türlü eşyanın zekatı verilmeyebilir. (Kullanılan olmalı)

Demirbaş eşyaların zekatları yoktur.

EV almak, başka birşey almak için sakladığın meblaları zekatları vardır.

Malların değeri o gündeki piyasa göre hesap edilir.

Milyonlarca fakire versen ama zekat niyet etmersen zekat olmaz.

Fakirden alacağın kadar zekat verip fakir borcunu bana vermesi için verse olmuyor. O fakir niye fakir kaldı. Ama verdin o kendi istiyatifi ile verse olur. Yani sana zekatımı veriyorum sende bana iade et borcun ödensin dense olmuyor. Fakir hür olmalı vermekte.

Zekat vermeyen zengin'in şahitliği kabul olmaz.

Alisab, yıl sonunda da helak olursa, yani farz olduktan sonra helak olursa, yine böyledir. Zekat afv olur ve eline nisab miktarı mal gelirse, yine bir sene beklemeesi lazımdır.

Çünkü zekat olur olmaz hanefide hemen vermek lazımdır.

gelmez. Vermeden ölürse, bıraktığı maldan verilmaz.

Şafi ve Maliki mezheplerinde, zekat farz olunca, hemen ayırıp vermek farzdır.

Zekat farz olduktan sonra borca girerse zekattan düşmez.

Çünkü önceden farz tahakkuk etmiş. Vefat ederse af olunmaz.

Gasb ve rüşvet olarak alınan mal malına katılıp zekat verilmaz. Çünkü kendi mülkü değil. Gari vermesi farzdır.

Kandırarak almışsa da böyledir.

Uşr:

Az olsun çok olsun i. orama göre $\frac{1}{10}$ veya kıymeti kadar para verir.

Ucretle veya hayvan gücüyle sulanıyorsa $\frac{1}{20}$ verir. Diğer hiçbir masraf düşmez.

Toprağın sahibi çocuk, deli ve köle olsada verir.

Bir sa'dan az mahsülün uşru verilmaz.

Zifti, petrol ve tuz için uşr yoktur.

Telefe olan ve galınan malını uşri olmaz.

Uşr verilmeyen malın tamamı haram olur.

Toprak sahibinin haberi olmadan tarlayı ekince; yaptıkları masrafları kadar alır diğerini fakirlere fısadduk eder.

Tarla kırsı yüksekse uşrünü mal sahibi verir yoksa üretici verir.

hayvanların zekatı:

Üretim çiftliklerindeki kilerin sayısı, nisab miktarı olduktan bir yıl sonra zekatı verilir. Yün için taşınmat için olursa zekat düşmez.

Devenin 5 deveden 1 koyun verilir. 9'a kadar 1 koyun

10-14 arası devesi olan 2 koyun

15-19 " " 3 "

20-24 " " 4 "

25-35 arası devesi olanın 2 yaşına girmiş bir yavru dişi deve verilir.

36-45 arasında olanın 3 yaşına girmiş dişi deve yavrusu

46-60 " " yük taşıyabilecek 4 yaşına girmiş dişi deve

61-75... 5 yaşında

76-90... iki adet 3 yaşındaki deve verilir.

91-120... iki adet 4 yaşında deve verilir

120 den fazla olan her 5 deve için ayrıca birer koyun verilir.

Sığırın 30 dur. 30 dan az olan sığırın zekatı yoktur.

30 sığır için → bir adet bir yaşını aşmış erkek veya dişi buzağ verilir.

39'a kadar hep böyledir

30-59 kadar için → 1 adet 2 yaşını bitirmiş erkek veya

buzağı. dişi dana

60-69 için → iki burçak verilir.

70 sığır için → bir dana ile bir burçak verilir.

70'den sonra her on için böyle hesap edilir. Her otuz için bir burçak, her kırk için bir dana artmaktadır.

Seksen olunca, iki dana artmaktadır.

Manda zekatı, sığır zekatı gibidir.

Koyunun 40 dir.

40 - 120 → bir koyun verir.

121 - 200 → iki koyun verir.

200 - 400 → 3 koyun verir.

400 için 4 koyun. Sonra her yüz koyun için bir koyun artar.

Koyun, keçi, erkek ve dişi zekatları hep ayrıdır.

1 yaşını doldurmayanın zekatı verilmez.

Kuru zekat verilmez.

Zekat kimliği verilir.

1- **Fakir:** Nafakasından fazla, fakat nisab miktarından az malı olanı fakir denilir.

Bu zekat alabilir ve kurban kesmesi, fitra vermesi lâzım olmaz.

2- **miskini:** Birgünlük nafakasından fazla birşeyi olmayan müslümana miskin denir.

Müslüman olmayanın zekatı verilmez.

3- **Âmil:** Yani Sâime hayvanların ve toprak sahiplerinin

zekatlarını toplayan, zengin dahi olsalar işleri karşılığı zekat verilir.

4- Mükatib:

Yani efendilerden kendisini satın alıp, borcunu ödedince azad olacak köle

5- Münkati:

Cihad ve hac yolunda olup muhtac kalanlar. Ve Din bilgilerini öğrenmekte ve öğretmekte olanlar da zengin olsalar bile, çalışıp kazanmaya vakitleri olmadığı için zekat alabilirler. İbn-i Arabî'nin bunu açıklarken buyurduğu, (Cami-ul Feteva) da bildirilen hadis-i şerifte (ilim öğrenmekte olanın kırk yıllık nafakası olsa da, buna zekat vermek caizdir) buyuruldu...

6- Medyun: Borcu olan ve ödeyemeyen müslüman

7- İbnüs-sebi: Kendi memleketinde zengin de olsa, bulunduğu yerde yanında mal kalmamış olan ve sokacağı varsa da, almaya ihtiyacı muhtac kalan

Zekat parasıyla:

Meyyite kefen alınmaz.

Meyyitin borcu ödenmez.

Cami, cihad, hac yapılmaz.

Zimmiye yani gayr-i müslim vatandaşın zekat veritmez.

Zimmiye fitra, adak, sadaka, hediye veritebilir.

Zenginlik kölesine ve zenginlik küçük ölününde veritmez.

Zenginlik büyük çarşı veya } zencari

zencisi veya

babası veya

ganimet kalan küçük çocuğu fakir iseler bunlara } bunlara, baş
kaları zekat
verebilir.

Küçük çocuk akıllı ise, yani parayı

başka şeyden ayırabiliyor ve aldakılarak elinden alına-
mıyor ise, buna verilir.

Peygamberimizin asm' in amcalarının evladlarından, kıya-
met kadar gelecekte zekat veritmez. Çünkü cihadda
düşmanlardan alınan ganimetten $\frac{1}{5}$ i bunların hakkıdır.

imam-ı azam hanım kocasına veremez.

imameyn ise kadın kocasına zekat verebilir dediler

Adam kayınvalideyne ve kayın pedere ve üvey çocuğuna
zekat vermek caizdir.

Bir müslüman ben fakirim deyip zekat istemişse daha araş-
tırılmaz verilir.

Zekatı borcu olanı vermek fakire vermektan daha iyidir.
malını haramda kullanana ve israf edene veritmez.

Zekatin sekili zengin gibi oldyundan her istediğine verir.

Zekatı vermeden kaybetse öder. Sekilinde iken kaybetse
sekili öder.

Bir günlük yiyeceği bulunan veya yiyeceği yok ise de, sof-
ların çalışacak, ücret edecek halde olan kimsenin, yiye-
cek içecek veya bunları almak için para istemesi, dilen-
mesi haramdır. İstemeden verilmesi ve verileni alması caiz.

Bunların elbise, evi oluuda kira parasını istemesi caiz olur.

Beytülmalta verilmesi laum olan birşeyi eline geçiren

kimse, beyt-ul maldan hakkı varsa bu şeyi kendi kullansın.

Zekat, fakirlerin hayatını, ihtiyaçlarını, cem'iyetin tekellüf eylesmesi garanti etmesi demektir. Bir şehrin bir köşesinde, bir müslüman, aklıktan ölse, şehirdeki zenginlerden birinin, az bir zekat borcu kalsa onun katili olur.

Zekat, müslümanlar arasında, siyorta teşkilatıdır. Bir aile reisi ölünce, fakir ailesine mal'as bağlayıp, herkesi mes'ud eder. İşte İslamiyet zekat ile, böyle sosyal bir siyorta kurmuştur.

Petrol gibi sıvılardan ve oksidler, tuzlar gibi ateste erimiyen filizlerden ve denizden çıkarılmalardan birşey alınmaz.

ticarete
olan tüccarların

Zekat: Müslümanlardan $\frac{1}{40}$ ini

Zimmilerden - Gayr-i müslimlerden - $\frac{1}{20}$ ini

Harbiden $\frac{1}{10}$ olur alınır.

Zekat vermek Kuran-ı Kerimin 32 yerinde namazla birlikte emir edilmektedir.

Kuran-ı Kerimde 3 şey 3 şeyle beraber bildirilir.

Bunlardan biri yapılmazsa, ikincisi kabul olmaz.

1- Osm efendimize itaat edilmedikçe Allah'a ce itaat edilmiş olmaz.

2- Ana babaya şükür edilmedikçe Allah'a ce şükür

editmez.

3- Malın zekatını verilmedikçe nazar kabul olmaz.

Tam iltihâl sh: 218-268 ¹⁰⁻¹⁰⁻²⁰¹²

Ömer nasuhî Bilmenden:

Zekatın verileceği yerler:

- 1- Fakir 2- Müskin 3- Yolcu 4- Borçlu
5- Mükateb 6- Mücahid 7- Amil

Mükateb: Bir bedel karşılığında azad edilmek üzere efendisi ile bir anlaşma yapmış olan köle veya cariye demektir.

Amil: İdareci tarafından meydana gelen zekat mallarının zekatlarını toplamakla görevlendirilen kimsedir. Böyle bir görevliye, bu çalışması süresince, fakir olmasa bile, ailesinin ve kendisinin ihtiyaçları için yeterince zekat verebilir.

Zekat akitare verilmesi daha fazilettir.

Zekat verilecek kimse:

- 1- Müslüman 2- Hür 3- Akla sahip 4- Bülüp çopına gelmiş
Çocukların zekatını velileri verir.

Altını, gümüş, paralar, külçeleri, süs eşyaları, kendileriyle ticaret niyet edilmedikçe veya bunlar nafakaya ve ev satın alınmasına harcanmak üzere saklansa bile, nisab miktarına ulaşıncaya zekata tabi olurlar.

Ziynet eşyalarına zekat gerekmez. Altından gümüşten hariç olmalı. Yutut, zümrüt, inci, elmas gibi ziynet eşyalarından. Çünkü bunlar (hakikaten veya hükmen) artıcı değillerdir. Ancak bunlar temel ihtiyaç dışında olup kıymetleri en az nisab miktarından ulaşınca, sahipleri zengin sayılır. Bunlar zekat vermede yükümlü olmazlarsa da, kendileri zekat ve sadaka almazlar ve bunlar üzerine fitir sadakası ile kurban kesmek vacib olur.

Kefil borçludur demektir. Onun için kefil olduğu malından zekat vermez. Kefil olduğu borca denk malından zekat vermez.

Zekat borcu varken ölürse varisleri vermek zorunda değil. Mal bırakmışlarsa varislerin olmuş olur.

Altı cins hayvandan alınır: 1- Koyun 2- Keçi
3- Sığır 4- manda 5- deve 6- at

Kayıp paraların hemen bedellerine dönüşürse onarlarda geri (altın yerine koyub) muamele edebiliriz. Nasıltki malın kendisinden verildiği gibi, kısıllıkları olan mebladanda verilebilir. Bunlar haur mal gibidir. Bunların bir değeri ve manası yoksa sırf TL si elinde olanlar zekat vermesinler olurmu? Onların juumlarında TL nin değeri yokmuş. Zengin olmak TL ile hesablanıyorsa zekatını da o cinsten niye verilmesin.

Tarladan gübre düşürülüyor. Çünkü gübre artırıcıdır. Ve temel malzeme değil.

Öşürde esas aracı mal sahibi değildir.

Bal ve kudret helvasından $\frac{1}{10}$ alınır.

Daha bitmemiş ve belirlenmemiş olan meyve ve sebzelerin öşürlerini vermek caiz değil.

Kendiliğinden büyüyen ağaçlardan, otlardan ve derelerden arlanılanlardan öşür yoktur. Fakat dağlardan toplanan meyvelerin öşürleri var.

Bir fakire alacağını o fakire borçlusa zekatı yerine geçmez.

Ortaklar kendilerine düşen hissedan ayrı ayrı verirler.

Fakirin zini ile fakirin borcunu zengin zekatıyla kapatabilir.

Üsül ve fūruundan olmayana yetim birini yanında bulsa ona verdikleri zekat yerine geçer eğer niyet ederse.

Zekatın fakire temlik edilmesi (mülk olarak) verilmesi lazımdır.

İmamın göre fakir kocaya kamsı verdiği gibi, o kadından olan bülüğe ermemiş çocuğuna zekat verilebilir. Çünkü bu çocuğun nesebi, baba tarafından sayılır sabittir, annesinin servetiyle zengin sayılmaz. (Çocuğun babası vefat etmişse. Yoksa küçük çocuğun nafakası babaya aittir. Büyük çocuğun nafakası kendine aittir.)

Müstakil zatlar birbirlerinin servetiyle zengin sayılmazlar

Zekati ilk önce şunlara verilir:
Muhtaç olan erkek kardeşine veya
kız kardeşlerine,
Sonra bunların çocuklarına,
sonra amcalara,
halalara,
Sonra bunların çocuklarına,
daha sonra akraba sayılan diğer yakınlarına vermek
daha faziletlidir.

Sübhanekeden maksadı:

- 1- " Sübhaneke lillahümme ve
- 2- ve bihamdike ve
- 3- tebarekesmüke ve
- 4- Tealâ ceddüke ve
- 5- ve la ilahe gayrük "

meat-i izmâtileri:

- 1- Ey Allahım; Seni tesbih ve } ederim,
tenzih }
- 2- Sana hamd ve } bulunurum,
övgüde }
- 3- Senin kutsal ismin mübarektir.
- 4- Senin ornamet ve } pek yüksektir.
celâlin }
- 5- Senden başka hak marbud yoktur "

Cenazede: " ve celle Senaüke "

(Senin evgün yücedir) veya (Ve senin anlışın, şanın çok yücedir)

Rivayetlere göre Sübhaneke duasını oluşturan cümleler Adem as aittir ve bizzat Allah ü Teala tarafından öğretilmiştir. Yani Kuran-ı Kerimde geçen bir ayet değildir, Ama yine Allah'ın ce sözüdür.

Dolayısıyla insanın yeryüzünde yaptığı ilk dualardan birisidir. Belki namazlarda ilk önce dua olmasının hikmetlerinden biride budur.

Kuran-ı Kerimde insanların cennete girince Allah'a ce şükür, teşekkür makamında ilk söyleyecekleri söz ve duanın Sübhaneke olacağı anlatılır.

Alamarda bismeliden de önce okunandır.

Buna göre cennetten çıkan Adem as ilk sözü Sübhaneke olduğu gibi, cennete giren insanların da yine ilk sözü Sübhaneke olmaktadır. Bir başka ifadeyle; cennete girince, çıkınca Sübhaneke ile girip çıkmaktadır.

Sübhaneke: S.B.H. tesbih kökünden gelen bir kelime olarak "Yarabbi ben seni tesbih ederim" demektir.

Tesbih, "Allahı kemal sıfatlarla muttuf, noksan sıfatlardan münezze tutmak" demektir.

Kemal sıfatlardan bazıları: Adil olmak, bilgili olmak, cömert olmak, güçlü olmak, hakim olmak, büyük olmak...

Noksan sıfatlar bunlarını terstir: Cehil olmak, Balım olmak, cimri olmak, zayıf, auz olmak, ...

Bir insan Sübhaneke Allahümme veya Sübhanallah demekle şunu demek istiyor:

Ey Allahım, sen Adilim - Zalim değilsin.

Alımsın - Cahil değilsin.

Garursun - Kâr değilsin

Duyarsın - Sapır değilsin.

Canlısın - ölü değilsin

Güçlüsün - Zayıf değilsin.

Sübhanelleah demekle bunların hepsini tek tek sayıp dökmüş gibi Allah'ı anmış oluyor.

Alla hamme: Ey Allahım demektir.

Allah'a hamdetmek demek onu övmek demektir.

Ve tebareke'smüke: Senin ismin bereketlidir, mübarektir.

Kur'an-ı kerimde 93 Allah'ın ismi geçer.

Ve teala ceddüke: Ve senin saltanatın çok üstündür.

Üstün olmak, yüce olmak, şerefli olmak, manalarına gelir.

Ve teala ceddüke" demekle biz "Ya rabbî, senin saltanatın, zenginliğinin, gücün - kudretin çok üstündür" demek istiyoruz.

Ve celle senaüke: Senin anılışın, şanın çok yücedir.

Harad u sena, medhü sena ifadelerinde geçen kelimelerdir.

Ve la ilahe gairuke: Senden başka ilah yoktur.

Bu cümle bizim kelime-i tevhid olarak bildiğimiz

"la ilahe illallah" ifadesinin bir başka söyleniş şeklidir.

"ilah" kelimesine tapılan, ibadet edilen, sığınılan, Allah olmaya yakışan demektir. "Ve la ilahe gairuke" demekle biz senden başka bütün ilahları, mabudları, putları, tağutları reddediyor, onların üzerine kırımğı kalem çekiyor.

Namazın hemen başında bu ifadeyi telafuz etmekle tevhid inancının esasını, işni, özünü, en önemli noktasını itiraf etmiş oluyoruz ve tabiri caiz ise tüm PUTLARI, İLAHLARI reddederek sadece Allah'ı tanıdığımızı ilan ederek O'nun huzuruna çıkmaya kendimizi hazırlamış oluyoruz.

Sübhanedeki bir özellik:

Dikkat edersen Sübhanke duasında: Sübhanke, ve bihamdike, ve tebareke, ismüke, ceddüke, şenüke, gairüke şeklinde her cümlelerin sonu "KE" zamiri ile bitmektedir.

Bu ise "Sen, senin..." demektir. Buradaki incelik; bir müslüman Allah'u ekber deyip namaza başladığı anda

Sübhanke ile birlikte direk Rabbi ile birlikte konuşmaya, İlah hitab etmeye başlıyor, hem de gayet samimi ifadelerle.

"Sen, senin..." diyerek, tabiri caiz ise "senli-brnli" konuşmaya başlıyor. Bu da, bu duanın kul ile Rabbi arasındaki birden bire ne kadar sıcak ve samimi bir bağ, bir dostluk kuruverdiğini gösteriyor.

= FEYZ =

↓
ف ع ل

Kalbi orife rukuu bulan ilkaat-ı Rahmaniye ve varidat-ı gaybiye, ilim ve marifet, sefa-i ruhani fezl ve kerem, ta'sir, bereket, cuş-u huruş, emri Fuyuzat

Uveysi bir tarzda ilim tahsil etmenin ayetlerden birkaçı:

- Hicr: 75
- Ankebut: 69
- Bakara: 299
- Talak: 2

Hstadıma has olsaydı kitablara geçmezdi.

Feyz iki tane zemini var.

- 1- Akli[?] ve
- 2- Kalbi[?]

Akli[?] fezin de 3 mertebesi var

tefriti: Zanlarda bulunmak

ıasati: Sünnet-i seniye dairesinde bulunmakki ziyaed-
din hadisesi gibi (K:88)

ifrati ise: Haddinden fazla makam vermek.

Kalbi[?] feyzinde 3 mertebesi var:

Tefriti: İnkarıdır.

ıasati: İstikamet malzemesidir.

ifrati: Putlaştırmaştır.

İlim / Bilgi: Bir nesnenin zihninde elde edilen süretidir. Bir bilgi ya tasavvur ya da tasdiktir. Tasdik ise, konu, yüklem, nisbet ve hükümden oluşur.

İlk İslam Filozofu KİNDİ' bilgisi: Eşyanın hakikatlarıyla kavranması.

Farabîye göre bilgi: Varlığı ve devamlılığı insanın yapıp etmelerine bağlı olmayan varlıkların mevcudiyetleriyle ilgili olarak akılda kesin hükmün hasıl olmasıdır.

İhvan-ı Sâfânın bilgi tanımı ise: Bilenin zihninde bilinenin formunun oluşması

İhvan-ı Sâfânın "nesneyi (şey) hakikatine uygun olarak tasavvur eden" şeklindeki âlim tarifleri ise felsefi bilgidен çok ilmi bilgi dikkate alınarak yapılmış bir tariftir.

Seyyid Şerif el-Cürcanî'ye göre bilgi: "Düşüncenin gerçeğe tam uygun olmasıdır"

Filozoflar (hükema) bilgisi: "Bir şeyin süretinin akılda hasıl olması"

Cürcanînin aktardığı "bilinenden gizliliğin (hafa) kalkması

tasavvuftaki "örtülü olanı açmak"

Benim tarifime göre ilim/bilgi: Nesnelardan alınarak fitret-teski karşılıklarını uyandırılmasıdır.

= TASAVVUR =
Kavram bir objenin zihnindeki tasavvurudur.

Kavramta hayali birbirinden ayırmak gerekir. Hayal daima özeldir, belli bir objenin tasavvurudur, hayalde niteliğin rolü büyüktür. Kavram ise geneldir, objenin şu veya bu niteliğini taşımaz. At hayali ile at kavramını karşılaştıralım: At hayali, rengi, şekli ve duruşu ile belli bir atın, onu görür gibi zihninde canlandırılmaktadır. At kavramı ise belli bir atı ifade etmez, bütün atlar onun içerisine girer. Görülüyor ki kavram genel bir fikirdir.

- Tasdik:

Tasdik ile kavram arasında bir bağ kurmaktır. Bu bağ iki kavram ve birbirine yaklaştırır veya uzaklaştırılır. Mesela oğaç yeşildir de, oğaçla yeşil kavramları yaklaştırılmış; taş canlı değildir de, taşla canlı kavramları uzaklaştırılmıştır. İslam mantıklarına göre bu yaklaştırma veya uzaklaştırmada zihin dört türlü durumda bulunabilir. Yani dört türlü tasdik olabilir, bunlar da: yakın (kesin bilgi), faklit, ceht-i mürekkeb ve zandır.

Bir kanıtlama, bir isbat konusu olabilen düşüncelere yorup denir. Bir yorup (**hüküm**) bildiren tümce türüne dil-bilgisinde "haber tümcesi" denir. Mantıkta ise, bir yorup (**hüküm**) bildiren, yani doğru veya yanlış olabilen tümce türü önerme adını alır.

Nazar zihni, göflete düşüren şeylerden soyutlamak demektir. Nazar Yüce Allah'ın ce beşerde halkettiği bir nurdur. İnsan onunla hilkatte/yaratılıştaki me-

cut olan müteselsil / zincirin halkaları gibi birbirine bağlı illetlerin birbiriyle olan sebep sonuç ilişkisinin perdesini kaldırır.

İlim, bütündür (küll'dür) fümel (külli?) değil ve parçaları (üzleri) vardır ama hiketleri (üzleri) yoktur. Bununla birlikte ilmin adı somut bir şeye ait bir âlemdir. Somut olan ise ancak duyuşal işarette bilinebilir.

= (Tasavvufçulara göre) =

- **Âlem-i Şehadet**: Tasavvufçular şu isimleri vermişler: Âlem-i mülk, âlem-i halk, âlem-i nasut, âlem-i hiss, âlem-i anasır, âlem-i eflak u encam, âlem-i mevalid.
- **Âlem-i melekut**: âlem-i mülk ile Âlem-i Ceberrütten sonraki âlemdir.
- **Âlem-i Emir**: Arşın üstünde olup, madde olmayan, ölçülemeyen ve herkesin anlayamayacağı âlem. Buna, âlem-i melekut ve âlem-i ervah ve mekansal âlemde denir. Âlem-i emirde sırayla: Kalb, rûh, hafî, ahfî, denilen 5 latife (makam, merteba)
- **Şeriat** 3 esasa oluşur: ilim, ihlas, amel.
- **Seyr-i illallah**: Allah'a cc doğru olan manevi yolculuk
- **mebde-i taayyün**: (Allah'ın isimindeki hakikatı, aşan-ı sabîfest, salikin Rabbi) olan rûhanî ilahî isme kadar süren yolculuğundan ibadettir.
- **Seyr-i illallah**, salikin letâifinde ve letâifinin asullarındaki seyahati olup, mebde-i taayyününe yani bağlı

bulundupu veya feyz aldığı ilâhi isme (veya o ismin gölgesine) kadar devam eder.

seyr-i fillah ise o ilâhi isimlerin altında seyahat olup Zat mertebesine (La taayyün) kadar devam eder.

Seyr-i illallah imân dairesinde, seyr-i fillah ise ilâhi isim, sıfat, şuan ve itibarların bulundupu rüccüb dairesinde (mertebelerinde) olur.

Her salikin 3 fane yükselişi vardır:

1. Yükselişi: mebd-i taayyüne yani baplı bulundupu ilâhi ismin gölgesine kadar.

2. Yükselişi: Baplı bulundupu ilâhi ismin altına kadar.

3. Yükselişi: ilâhi ismin altından daha yüksekler kadar.

Seyr sırasında yükselişin 2 aşaması vardır

1- Seyr-i illallah: Allah'a ce döşu yolculuk.

2- Seyr-i fillah: Allah'tan ce yolculuk.

Seyrini tamamlamaya kabiliyeti olmayanlar kaba-hatı seyhine bulurlar ve cemaat içinde davaya kat-karlar.

Seyr-i sülükten maksat ihlas makamıdır. ihlas makomının gerçekleşmesinde afaki ve enfusi bütün ilâhların yok olmasına baplıdır.

Alem-i misal vardır fakat kendisinin bir şekli yoktur. Şekli, şeması, süreti olmadığı için süretler alemi denmiş. Eğer kendisinin belirli belirlenişi olsaydı her

görünüşüne tevir edip kendine gelip benzetirdi. Onun için onun hiçbir şekil beklentisi yoktur.

Alem-i emr: Arşin üstünde olup, Buna alem-i melekût ve alem-i ervah, mekansalite alemi de denir.

Alem-i emr sırasıyla: kalb, rûh, sır, ahfâ denilen beş telifte (makam, merkebe) vardır.

(Anladığım: Bütün haritada Arş-i Azam makamı).

Alem-i Ceberût: Tasavvufî bir terim olarak; cebir ve zorlama demektir. İlahi kudret ve iradenin etkili olduğu alme ceberût âlemi adı verilmiştir.

Ceberût âlemi; mülk âlemi ile melekût âlemi arasında kabul edilmektedir. Yani orta âlem olan Ceberût âlemi, üstte olan Lühût âlemi ile altta olan melekût âleminin ortasıdır.

Diğer bir ifadeye göre, Ceberût Âlemi Allah'ın takfirinin yani 'kaza' sınır bulunduğunu yerdur.

(Benim anlamıma göre haritada

)))
melekût	Ceberût	Luhut
(Arş)	(L. mahfuz)	(Arş-i Azam)

Bütün fizik fenomenleri âlemi emredendir.

Latife-i Rabbaniye:

Nasılki Rububiyet Seceri hilkahtı sevku idare diyor. Rab olupu için. ilah ise yarattı. Rab ise terbiye etme manasına gıpta rabt altına alıp sevku idare ediyor. Onun küçük nümnesine Latife-i Rabbaniye olarak insana koymuş. Bu latife-i rabbaniye ne yapar?: "nur-u imanı; mü'minin ma'nevîyat, ahval ve emellerinin, adeta tecessüm etmiş heyetinin aktarına nesretmektedir." (B.ış. 156)

Nasılki Rab'in içerisinde bir süre esmalar var. Bu latifenin içinde de O'na bakan latifeler var. Bunun içerisinde nur-u iman var. Bu nur-u imanı Latife-i rabbaniyede diğer yerlere ulaştırıyor.

- duyguları, hisleri, dimağidatileri düzene koyan Latife-i Rabbaniyedir.
- maneviyatımızın ruhudur, hayatıdır.
- Latife-i rabbaniye gayb alimlerinden nuranî sembollerle fotoğraflar alır.
- nuranî bir haritadır.
- pası ve zengâri hükmünde olanı:
 - 1- arzı-yu hilaf
 - 2- iltizam-ı taraf-ı muhalif
 - 3- ma'zur tutulmak için kendi evhamına bir hak vermek ve bir asla irca' etmek
 - 4- mecmuun neticesini her bir ferden istemek ki, za'fiyeti sebebiyle neticenin reddine bir istidad-ı seygiye verilir.

- 5- Hemde bahaneli çocukluk tabiatı,
6- hem de mahaneli düşman seciyesi
7- hem de yalnız ayıbı görmek şarında olan müşteri namazı
- Ruhun ^{zişuur} → Latife-i rubbaniye olarak ifade edilir.
 - Kalb dimağında cem eder. Bunun manevi tarafı vüdan.
 - Vüdanında manevi tarafı Latife-i rubbaniye.
 - nuranî haritadır. Latife-i Rabbaniye sırf şecer-i hilkatin değil vacib-ül vücud âlemlerinde haritasına camidir.
 - Sanii ilan eder.
 - Emellerimizi, fiillerimizi ve maneviyatımıza can veren dir.
 - imanın nurudur
 - Kalbin manevi tarafıdır.
 - maneviyatımızın ruhudur.
 - sır, hafi, ahfa, his, duygu ve dimağımızı uyum ve dengeye getiririyor.
 - imanın Lambasıdır.
 - Latifelerimizin menbaıdır.
 - L. Rabbaniyenin şecer-i hilkattaki yeri arş-ı uzamdır.
 - ezeli ve ebedi zat-ı Zülkelâlinin ayine-i zişuurdur.
 - nihayetsiz derecede nazik ve lehafetli bulunan zişuur bir sırr-ı insani ve zînur...
 - Gelecektekileri histare aktarır. Ötekleri bu görüyor.
 - Akem-i gaybi âlem-i şehadete bağlayan insani berzahıdır.
 - Sıkıntılardan nefes aldırın hem kapı hemde penceredir.

Latife:

s. 569 " Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife, o fevayı dokduran bir maddenin vücuduna delâlet eder"
 Seyyalat-ı latife: Ziya, elektrik, hararet gibi...

Latife: latif duygular. (İman yalnız ilim değil, imanda gök letaifin hissetri var. Nâsülki, bir yemek muhtelif vüba, muhtelif bir sûrette inkisam edib ferzi olunuyor. **ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi akıl midese giridikten sonra,** derecata göre → ruh,
 → kalb,
 → Sir,
 → nefis ve hakeza...

letaif kendine göre birer hisse alır, mes-seder. Eger onların hisseleri olmazsa, nöksandır)

Rabbani : Rabbe ait. Cenab-ı Hakka dair ve müteallik. ilahi. Arif-i billah olan. ilmi ile amel eden alim.

Letaif-i rabbaniye: İnsanın kalbine bağlı ve bütün duygularının sultanı ince bir duygudur ki, ilahi hakikatlar onunla hissedilip zevkedilir.

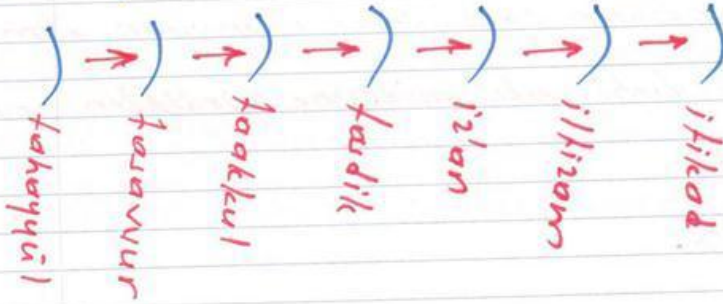
Letaiflerin hepsi musbet değil. "bazi letaif var ki, teklif altına girmez; o latife hâkim olduğu vakit, tekalif-i şer'iyeye muhalefetiyle mes'ul tutulmaz"... (M:452)

... "teklif altına girmediği gibi, ihtiyar altında girmez;

hatta aklın tedbiri altına da girmez, o latife, kalbi ve aklı dinlemez; elbette o latife bir insanda hüküm olup'u zaman - fakat o zamana mahsus olarak - o zât, seriata muhalefette velâyet derecesinden sukut etmez"

Aklıda dinlemiyor, kalbide dinlemiyor ve ihtiyar altına da girmiyorsa; bu latife

akıl 3 mertebede. O zaman o latife ya tahayyülde yada tasavvurda...

Demek sırf Latife-i rabbaniye yok. Latife tasavvurda da varmış. Zaten tasavvurdakilerin muayyen şekilleri olmuyor. Çünkü şekilden şekle giriyor. Dikkatli deyişebiliyorsa o zaman latif olmalı.

Vahdaniyet: Herşey birtek zâtın mülküdür. Zât bir cesit cesit mülkleri var. Herde derece derece aynı zamanda.

Lüb-u Lü'b adlı M. arabinin kitabında: Cennette Rab'in 3 defa tecelli depişir. En sonunda kişinin Janni gibi tecelli edecek. (M:228) de de var.

Latife-i Rabbaniye tasavvufta ruh-i kutsi denir. İnsanın bu latife-i uyanmaya başlayınca idraksizliğini idrak eder. Sonrada idraki da idrak eder, damla iken derya olur, sonrada derya iken damla olur. asım duası " Yarabbi idrakımı artır"...

= RUHA AİT PRATİK MANTIKLAR =

- Beklenti, umut, iyi veya kötü haber, fırsat, surur, sevgi, sonsuzluk arzusu, ebediyeti şiddetli isteme ve kucaklama arzusu, uşşu buaksız arzu ve emeller, can (hayat), istiyak, aşk, iman etme, reddetme, irfan, marifet, muhabbet, hafif, korku, reca, istidad, kabiliyet, himmet, şefkat, gubtetme, peceat, şerk, sevk, lazzet, zevk, adavet kin, yarı gibi sayamayacağımız kadar sıfatlar atomun sıfatları olabilir mi? İnsanların kş ları aynı olduğu halde bu tür sıfatların ayrı ayrı oluşlarını nreye vereceksin...

İnsan sebep sonuç ilişkisini anlıyor, idrak ediyor ve eyleme geçiyor.

Tecrübelerin, kültürün, ilmin kaynağı atom olabilir mi

İnsan bizzat ruhani, vicdani ve manevi sıradalar, tez-
zetler, horlar ve zevkler hisseder.

Göz, kulak, burun gibi organların topladıkları
malzemeleri kendileri değerlendiremez. Bunları kurcalayan,
aleminde emr-i nisbi ve emr-i itibariyi geliştirip ölü
malzemesi gibi kullanan, hüküm verip mesuliyeti alan,
tesbit ve muhakeme ve muvazene eden madde olabi-
lirmi?

Ebediyete uzanıp giden emeller ve organların cesede
hissettiren, manaları, hisleri, duyguları ve latifeleriyle
ceseden çıkan, aleminden binler halet-i ruhiyeleri
yaşayan, her an alemini deyişen, deyiştiren, anlayan,
kavrayan, idrak edip kemal bulan maddemidir.

Bunları karıştırmamızın sebeplerinden biride iktiran-
dır. İkisinin beraber, aynı yerde görülebilen tezahür et-
mesindedir. Yani mana mürekebin şekillenmiş zemrinin-
de tezahür ediyor. Tıpkı elektriğin oxakta, sopun
klimada görülmesi gibi... yarı sese benzemediği gibi
bedende ruha benzemez ve manada mürekebe ben-
gemez. Hiç binada oturan binadadır diye binaya ben-
zermi. Ne binanın içindekileri inkar eder mi?

Sen binanın duvarlarından; tefekkür, duygusallık,
şefkat, şehvet, memnuniyet, mesruriyet gibi sıfat-
ları beklemisin? Lütuf, kerem, celadet, cömertlik gibi
sıfatlar kiminde damla kiminde deniz gibi olma-

sını kg mına mı veriyorsun? Tüm buntar maddenin içinde olsaydılar tüm insanlarda aynı olurdu. Çünkü maddenin sıfatları gaib değil bedihidir. Öyle bu hususiyetler atom arkasını, atom altına işaret ediyor. Madde hizmet alan, hizmet eden değil, hizmet edendir.

Allahı kabul ve inkar eden atom mudur?

Ruhu kabul ve reddeden bile ruhtur. Ne varki inkar ceherine, tasdik ise ilmüne delalet eder. Ben tasdik ediyorum, ben reddediyorum, benim vücudum, benim ruhum diyen atom mudur.

Eni, boyu, ağırlığı ve hafifliği, katılığı, sıvılığı bulunmayan, renpi tadı, hacmi, kütlesi olmayan, elle tutulmayan, gözle görülmeyen, kulakla işitilmeyen, dille tadılmayan, elektrikten şüphe etmiyoruz. Hatta şüphe eden, etmeyen kimdir. Gözümüzün önündeki elektrifi birg-birg ile kuantum frekansı ile atom altına geçiş öfelerinin aralardığı şu zamanda, atomu hasr-i filretmek tuhafına gidiyor.

İnsana nutuk, beyan, farklı farklı düşünmek ve tefekkür kabiliyetler verilmiş. Atomdan olan beden bunlardan tamamen uzaktır. Araba şoförden uzak olduğu gibi. Kalpteki manaların, hislerini, duyguların ve latifelerin havaya yüklenip dışarıya ifa edilmesini acaba atomla yetinilebilir mi?

Elektrik volfram telinde ısıya, ışıya dönüştürülmesinde, elektrik anağına dahil olmadığı gibi haricde değildir. Tıpkı buzu meydana getiren suyun dahil olmadığı gibi haricde değildir. Volfram teli kırılınca onun parçalarında elektrik bulunmaz.

İnsan bedenine iradeyle, tefekkürle hakim kurabiliyor.

Tefekkür; ilim ile tecrübeyi, muhakeme ve muvazaneyi geliştirip basiretini açan bir kâfifedir. Mantık, burhan, hüccet, muhakeme, tecrübe, intikal gibi özellikler tefekkürün hem kanatlarıdır hem ayaklarıdır.

Hukukta da suçlunun madde olup'unu, cesedinin olmadığını, hem 6 ayda bir cesedin değişmesiyle suçu isteyen hücrenin kalmadığını, pişmanlık duygusunu duymayanın cesedin, atomun olmadığını hakimlerin karar vermelerinde de tezahür ediyor. Beraat ve ceza verip kararları boylayanda atomlar değildir.

Masayı yapan masadan önce, hemde masa cinsinden olmadığı gibi, bu maddi kâinatı yapanın kâinata benzemez ve ondan öncedir.

Hem insan müteaddid insanlarla karşılaşınca müteaddid şahsiyetleri tezahür etmesi...

Nicdan; fiil ve davranışlarını, fikir ve düşüncelerini, arzu ve meyillerini, hayırlı ve şerh, zararlı ve fay-

dalı taraflarını tartan bir hakikatimizdir.

Ben olan benim kaç sene yaşamış ise o kadar beden depifirdiği halde, bilbedahe ayırn bati kal-
mış.

Cesed ruhun hanesi ve yuvasıdır libası değildir. Hayat ve ruh kesrette bir tarzı vahdeti temsil eder, bir nevi bekoya sebebiyet verir. Drrnek vah-
det ve beta ruhda esastır.

forilet ve kemalatın artıb eksilmesinde bedende bir depisilik olmuyor.

Manzalar karşısında düşünüb hislenen ve rahat-
layan cesedmidir?

Euvela kendisiyle, akrabasıyla, memleketlisiyle, vatanıyla münasebetdar olur. Onlara yakın olan-
larda o nübette yakınlık kurar. Buntar atomun özelliklerimidir?

Hayalin, mutluluğun, lezzetin vs latifelerinin resmini çizebilirmisin?

Allah cc "Ya Musa as.

Günesini sevk, Kemerini muhabet,
toprağını himmet, gök gürültüsünü havf, yil-
dırımın reca, bulutunu foriletler, yağmurunu
rahmetler, ağaçlarını vefa, meyvelerini hikmet, gün-
düzünü feraset, gecesini müsibetler kıldım. Onun kilidi

"fikirdir. Benden başka ona muhtal olamaz"

Aklın sıfatları; fikir¹, vehim², tasavvur³, suur⁴, zekavet⁵,
deha⁶, muhakeme⁷, muvazene⁸, hüsyar⁹, idrak¹⁰

İnsan bu alemde yaşıyor ama başka alemlerin alametle-
rini taşıyor.

İnsanın ruhu bu alemin hiçbir şeyi ile imtizaç ve
ünsiyet edermiyor.

Senin şahsiyetini, kimliğini ve kişiliğini oluşturan
yedipin gıdalarımı baplı...

Kainatın tüm alemlerini bu alemde yerleştirib gösteren
cesed depildir.

İncizab, iştihak, ihtiyac, meyil, meyelan, sevk,
seftak, iftihar seni başka yerlere baplıyor.

Latife

m:236 Latif şeylerin mülk tarafları da latiftir.

s:306 " Gece gündüz,

kış ve yaz

asırlar ve devirlerin

} değişmesiyle

→ gurub ve uful işinde

→ teceddüd eden ve tazelenen

→ manuat-ı cemile, mevcudat-ı latife

→ elbette bir öli ve Sarmedi "

Gece ← gündüz

kış ← yaz

asırlar ← devirler

gurub ↔ uful

teceddüd ↔ tazelenen

manuat-ı cemile ↔ mevcudat-ı latife

manuata → cemile

mevcudata → Latife

} diyor.

Şunlar latif: → gündüz

→ yaz

→ devirler

→ uful

→ tazelenen

s:507 de nur ve esir gibi ruha yatan ve münasib olan sair seyyalat-ı latife maddeleri ihmal edip hayatsız bırakmaz, canid bırakmaz, şursuz bırakmaz.

Latif maddeler: hayatlıdır, canlıdır ve şurludurlar.

Seyyalat-ı latifeler ise; → madde-i nurdan,

→ zülmekten,

→ hatta esir maddesinden,

→ hatta manalardan,

→ hatta havadan,

→ hatta kelimelerden

zihayat,

zişuru

kesretle halkederki;

bunlar seyyalat-ı latifelerdir.

s:569 "Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife,"

Ziya & elektrik & hararet

seyyalat-ı latifelerdir.

s:452 Latifelerinde şerri var. misal karanlık. Boşta günahı isteyenler... bunlarda latiftir. Nefs-i emmorede Latiftir.

L:75 ihliyar ve iradeyi dinlemezler latifelerde var.
Belkide mesuliyet altında girmezler.
insanda bir - iki latife var

Demek insanda bir - iki latife varki ihtiyarida, iradeyi de asib latif dinlemiyorlar ve sorumluluk altında girmezler.

L:114 de " Senin latifelerin içinde öyle bir latife varki, ebedden ve ebedi zattan başkasına razı olamaz

Bu latifede herhalde Latife-i Rabbaniyede bulunuyor.
Herhalde zata bakıyor.

L:136 Bazı latifeler varki gafletten ve dalalettten gelen küçük bir halete dayanamıyor. Gaflet ve dalalettten gelen bir halete dayanamıyor. O kadar hassas.

L:56 da " Fakat o latif madde olan rızık ve gıda zerreceleri ise,"

Demek atomlara madde-i latife diyor.

O zaman herşeyin özü veya onu meydana getiren her bir parçası olan cüz'ü.

" o madde-i latife, yemeklerin ruhu ve hulasasıdır "

Demek birşeyi meydana getiren her bir parçaya cüz.

Parçaların toplamına küll.

Madde-i latife burada; zahirde görüneni meydana getirenterin her biri yani cüz'leri

im:210 da " kuvve-i hafızasında öyle bir latife-i müdrike bırakılmıştır ki,"

Burada da hafızanın içindekilerinin her biri. Kuvve-i hafıza bir bütün. Bunun içindekilerin her biri latife. Yani herşeyin melekütü.

im:240 halat-i ruhiyelerin her birine de latife deniyor. Halat denilen şey latife dir (Bmes:542)

Bmes:542 " O latife, Allah'a yemin ettiği zaman, Allah onun yeminini doğruluyor, yani dileğini kabul ediyor" Demek O latife furuldu. Çünkü herşeyin özü olan melekütiyet tarafı.

B:138 "o tervafukat-ı latife meyveleriyle"

Eşyanın batın taraflarıyla bağlarının ismi. Eşya birbirleriyle arkada birbirine bağlayan veya o bağın şekli ve ismine latife deniyor.

S.T.i:7 Herşeyin aslına doğru olan bağın adıdır. Onun için nerede duruyorsan latife onun bir arkası. Oraya dursan bu seferde onun aslı olan arkası onun latife dir. Demek herşeyin aslına doğru olan sürecin zemini...

S:195 de o ruhaniler ve nuraniler, hayal süratıyla o meraya-yı nozifede, o menzillet-i latifede gezeler.

Latif menziller. Latifeler mahlukler. Yani atom keyfiyet- te değiller.

Kurani ve ruhaniyatların gezindikleri mekana latifeler denir.

S:505 de " tetafelli hayati ve
nuraniyetli zevil-idraki } halkeden
Fatir-u Hakim

hayatda tetafellidir. Yani içerisinde nice tetafetlerin çeşitleri vardır.

--- " elbette

ruha çok lüyük ve
hayata çok münasib,

şu nur denizinden ve

hatta şu zülmet bahrinden,

şu havadan,

şu elektrik gibi sair

madde-i latifeden

bir kısım zışuur mahlukatı vardır.

madde-i latifeden.

Demek mahluktur ama atom cinsinden değil.

Zülmet de mahluktur.

nurda mahluktur.

elektrikle mahluktur

Bu madde-i latifeden Cenab-u Hak çok ruhanilerin vücudunu halk etmiş, ediyor.

- S:508
- 1 " Nardan
 - 2 nurdan,
 - 3 alesten,
 - 4 ısktan,
 - 5 zulmetten,
 - 6 havadan,
 - 7 savttan,
 - 8 rayihadan,
 - 9 kelimattan,
 - 10 esirden ve hatta
 - 11 elektrikten ve sair
 - 12 Seyyale-i latifeden

halk olunan zihayat ve o ziruhlara

ve o zifuurlara

Şeriat-ı Garra-yı Muhammediye (asm),

Kuran-ı Mu'ciz-ül Beyan, ve

Cann ve

Ruhaniyattır" der,

fermiye eder"

Cinler ve Ruhaniyatların vücudları yukarıda 12

madde ile anlatılan malzemelerden yaratıyor.

Demek latifeler cinlerin ve Ruhanilerin vucud-u haricileri dir. Bu malzemedan vucudlarını yaratıyor.

Bmes: 542 " Evet o öyle bir latifedir ki, hadis-i şerifte
..... yani: O latife, Allah'a yemin ettiği zaman, Allah
onun yeminini doğruluyor, yani dileğini kabul ediyor "

Demek Öyle latifelerimiz var ki bizim irademizin,
şuurumuzun dışında mustakilliyetleri var, dua edebili-
yor. O latife hem zirurdur, hem zışuurdur, hemde
Zihyattır.

S: 363 " Mahiyetindeki bütün memziller ve
Latifeler,

karanlığa düşer ve

kalbinde

müthiş bir tahribat ve

vahşet olur "

Demek mahiyetinde latifeler var.

İnsanın hakikati → Arş dan başlıyordu.

İnsanın mahiyeti → Arş-ı aramdan başlıyor.

Mahiyetindeki → memziller ve } karanlığa düşer.
→ Latifeler

kalbin karanlığa düşmesi } kalbin vahşeti demektir.
kalbin tahrib olması }

Demek insanın mahiyeti karanlığa düşüyor.

Demek insanın kalbi vahşete düşüyor.

Karanlık → mahiyette } oluyor.
Vahşet ise → kalpte }

L:75 de " Bazan o latifeler hükmediyorlar,
hakkı dinlemiyorlar,
yanlış şeylere giriyorlar "

Demek insanın nefsi emmâresinin içindeki latifelerde var. Onlar insana hakim olursa hakkı dinlemiyorlar.

Yeya nefsi emmârenin dışında latifeler de var onlarda insana râipmen geliyor ve insanı dinlemiyorlar. Mesela: hased, şehvet, gadab, muhabbet gibi latifelerin (tefrit - vasat - ifrat) tefrit ve vasat mertebeleri dinlemiyorlar.

Enaniyet, fâhret vs latifeleri de düşün.

L:136 " Hem senin mahiyetine
öyle manevi cihazat ve

Latifeler vermişki

"Bazıları dünyayı yutsa tok olmaz"

Bu latife atom cinsinden olmadığı için "Dünyayı yutan büyük latifelerini onda batırma. Çünkü çok küçük şeyler var, çok büyükleri bir cihetle yutar. Niteki küçük bir cam parçasında; gök, yıldızlarıyla beraber içine girip garkoluyor"

Çünkü o latifeler bizim aslımıza doğru giderken, aslımıza yakın zemin.

Buz, su, H₂O, enerji, esir gibi...

Bu latifeler nasıl bozulur: "o latife, bir sac kadar sikleti, yani gıflet ve dalâletten gelen küçük bir halete dayanamıyor. Hatta bazen söner ve ölür."

Bu latifeleri hep mahiyetinde diye geçiyor. Acaba bu latifeler istidatlar mıdır? - Bilmiyorum.

Çünkü: mahiyetimizin içinde → istidatlarımız var
hakikatımızın içinde ise → Kabiliyetlerimiz var

Bir 354 Ahlak kulluklar cemidir. İşte huyların her biri latifedir. Huy, tabiatların her biri latifedir.

L:355 " Kainattaki ruhanilerin bir delil-i vücudu ve nûminesi, insandaki kuvvelerdir ve Latifelerdir ve hakeza "

1- Kuvvelerle latifeler farklıdır.

Kuvve nedir?

" Kainatta Leuhi Mahfuzun gayet katî delil-i vücudu ve bir nûminesi, insandaki Kuvve-i hafızadır ve alem-i misalin vücuduna katî bir delil ve nûmine,

Kuvve-i hayalîyedir "

Kuvve demek insandaki hafıza, hayal kuvveleridir. Her halde o latifede bu kuvvenin içerisindedir?

Arma şu kesinki kuvve ile latife farklıdır.

Kuvve-i aktiye de diyor.

- 1 Kuvve-i zaike
- 2 " maneviye
- 3 " hafıza
- 4 " hayalîye
- 5 " müfekkire
- 6 " müvellide
- 7 " caribe
- 8 " dafia

9	Kuuvu-i musovvire
10	" Şehviye
11	" gazabiy e
12	" basira
13	" şamme
14	" aktiye
15	" kudsiye
16	" anilmerkeziye
17	" beşeriye
18	" ilmiye
19	" velayet
20	" ulviye
21	" kudsiye
22	" vahime
23	" şamme
24	" Samia
25	" imaniye
26	" iktisadiye
27	" behimiye
28	" Sebuiye-i gazabiy e
29	" kalemkiye
30	" inbatkiye
31	" nabitesi

Kuuvu: Kuuvet, Güç. Selahiyyet. İktidar. fikir, niyet.
Hase. His. Duygu. Melek. Kabilinet.

Latife: insanın çok ince ve hassas olup kalbe bağlı duygusu.
latif duygular.

" ruhi, kalb, sıri, nefis, ve hakeza. Letaif kendine göre birer hisse alır, maseder."

§=500 " bütün zühiri ve tütini duyguları, akıl ve kalb ve his ve letaifleri,"

Burada letaifi bunlardan farklı saydı.

" bütün insanın duyguları,

latifeleri 'cins-i latif olan huriterden"

Duygulardan farklı saydı latifeyi.

Huriterede Cins-i latif dedi.

§=67 " gayet muntazam bu manevi latifeleri"

Latifelerin maddi olanıda var.

§=174 " kalb ve ruh ve akıl ve göz ve kulak ve ağız gibi insanın latifeleri ve duyguları"

Buradada latifeyi ayrı zikretti.

Hem bunlara latife diyor,

Hem bunlardan başka bir şey.

Akla & kalbe ruh ve göze & kulaca & ağıza → latife diyor.

İms 76 " bütün hasseleri, latifeleri, duyguları o namajdan zevk ve hisselerini alırlar"

Bmes:193 " insan sarayının sâkinleri olan latifeleri,"
İnsanın batınını oluşturan herşeye latife diyor burada

H.Ş: 78 " hem ruh, hem akıl, hem vicdan, hem in-
saniyetin mahiyetindeki latifeleri müteessir ve
olukadar olurlar"

İnsanın mahiyetini oluşturan tümü...

Daha öncede okunmuş ki Mahiyet → istidada
bakıyordu.

S.14 " bütün latifelerim ve
duygularım

feryad edip bağırıyorlardı ki: "

Latifeler ile duygular farklıdır.

m:653 " teklifi dinlemeyen veya

ihtiyari isitmeyen latifelerin mahkumu olup"

ihtiyari isitmeyen, takmayan latifelerim var.

L:114 " Senin mahiyetine bak ki: Senin latifelerin
işinde öyle bir latife var ki,

ebdeden ve

ebedî zattan

başkasına razı olamaz"

Mahiyetimin içinde öyle bir latife de var ki Allah'tan başka hiç bir şeye iltifat etmiyor ve edemiyor.

S:176" gözü, kulak, kalb ve hayal ve akıl gibi

o latifelerin

her birisinin, hazine-i rahmetinin

birer anahtarı hükmünde yaratmış"

Burada göze, kulaga, kalbe ve hayale ve akla latife diyor.

O zaman atom özellikte olmayan her hassa latife ile fermiye edilir.

Ve buntar anahtar hükmünde yaratılmış. Kilit değil. Demek **latife demek**: Atomdan hariç her hassanın anahtar manasına gelen latifelerdir, latifedir.

L:171" Sair hayvanat gibi

Kuvvelerine,

Latifelerine,

duygularına

} hadd konulmamış."

K:105 Ulvi? latifeleri de var, sufli latifeleride var

Lillâ " Sen kendi mahiyetine bak ki:

Senin latifelerin içinde öyle bir latife varki,
ebedden ve

ebedî Zattan başkasına razı olamaz.

Ondan başkasına teveccüh edemiyor.

Mavivâna tenezzül etmez.

Bütün dünyayı ona versen,

O fitrî ihtiyacı tatmin edemez.

O şey ise,

Senin duygularının ve

Latifelerinin

Sultanıdır.

Fatır-ı Hakîmin

emrine mutî olan

O sultanına itaat et,

kurtul... "

Mahiyetin içinde latife-i Rabbaniye anlaşılıyor. Veya
zayıf bir manada latife-i Rabbaniyenin içindekilerden
bir latife anlaşılıyor. Ama bu mana zor. Burada latife-
i Rabbaniye anlaşılıyor.

Bu latife → Ezelde bakmıyor. Ebede bakıyor. Buna
Ayna. Bu latifenin fitrî ihtiyacı → ebedden ve } zattan
→ ebedî } başkasına
razı ola-
maz.

Latifenin fitri ihtiyacı Ebed olması ne garib!

Yani müşahedetullah fitri ihtiyacı...

Allah'i ce görmek fitri ihtiyacı.

O zaman bu latife Ebede ayna, mirat ise, onun karşılığı ve karşısıdır.

Bmes:424 " Cenab-ı Fâtır-ı Hakîm,

insanın enaniyetine

alemler kadar belki

elvanları miktarınca latifeler

detayla sarmıştır. Ta ki, insan o latifelerde

o alemlerin halini anlansın, bilsin.

Hem dahi Cenab-ı Allah,

insanın karnet-i mahiyetine;

rububiyetin hicabları adedince manevi gömlekler,

perdelere giydirmiştir. Ta ki insan,

o Rububiyetin hicablarını katıdip geçerek

onların İÇİNDE ferakli etsin.

Burada esma adedince latifeler konmuş.

Birde mahiyetine latifeler konmuş. Bunlar kainatı oluşturan, serkâ idare eden Rububiyetin numinelerini konmuş. Koyan Rab... Rab Rububiyet olarak kainatı idare ediyor. Bu kainatı idare, tedbir eden Rububiyetin hakikatlarının bir numinesini insanada giydirmiş. Nasıltki kainata Arşınorom

Levh-i mahfuz, arş gibi nur-u muhammedîyye asım
gömlük giydirdiği gibi; insanada o Rububiyetin gömlük-
lerinin bir nümunesini insanada giydirmiş. Kainat → büyük
insan. İnsan → küçük kainat.

Kainat → Kuran-ı kebir-i kainat

insan → Kuran-ı safir-i kainat

Kainat → Seccer-i hikmet

Kainat → İslamiyet

Kainat → insanîyet-i kübra

gibi tabirler risalelerde geçer.

Demek insanın mahiyetine kainatın Rububiyetinin bir
nümunesini insana giydirmiş.

Esmasından → Hakikat

Esmasından → enaniyetine; rûzname, takvim, fihriste
... gibi yerleştirmiş

Sıfatından → Mahiyet

Mahiyetinden → Rububiyetin hicablarını giydirmiş.

Yani Seccer-i hikmete taalluk

eden Rububiyetin bitamamıyla

insana giydirildi.

Birazda şöyle de anlatılıyor:

Esmadan latifeler.

Sıfattan gömlükler

} giydirilmiştir.

Hem kitabın devamında "Latife-i mudrike" konmuş.
Hem her bir esma insana numine bırakmış. Bu bırakılan her
bir numineye Latife diyor.

Yani: Kuve-i hayaliye.

Tasavvur.

Taakkul, iman, iltizam, itikad... ve hisler ve
Latife-i rabbaniyenin içinde Latifeler konmuş. Her konan
seye Latife deniyor buradan..

S: 265 "Üslubun latifliği, mestlenin ciddiyetine haketmemesin"

Üslubunda kabalipi ve latifliği vardır. O zaman bunu
belirleyen üslubun içine konulan "sen" denilen şahsiyetin.
Kelam-üslub- seni öteye taşır.

S: 323 "Her bir insanda

her bir latifenin

ayrı ayrı varifi-ubudiyetleri var"

Demek latifenin iki yönü var. Mutlak hayır değil. Kullanıl-
maya bağlı. Latifenin ismi latifedir ve mahluktur.

S: 501 Cennetteki hurinin hakikati Benim hissim + Le-
felerimin küles-i camialarının cisimlenmiş hali...

imes: 210 Kuve-i hafızanın içine öyle bir latife-i mudrike
bırakılmışki bütün atom onun içine girse o latife doyuz.
Adeta karnında bir zerre olur. Burada kuve-i hafızanın

isinde... Kuvve-i hafızanın içindeki Latifesi müdrükede bir zerre gibi olur

Demek latifeler kuvvetlerin içinde...

Yani kuvve-i hayaliye

kuvve-i hafıza

" " aktiye

----- shf:106 daki 31 çeşit kuvvetlerin içi hep latifelerle dolu.

Bmes:281 de her bir latifenin elemi ve lezzetleri de var.

Bmes:542 " insanda bir latife ve

bir halet vardırki;

insan o latifenin lisanıyla

dua ettiği vakit - vakt o insan fark dahi olsa - mutlaka mekbul olur "

- haletlerimizin her bir latifedir.

• 'insan o latifenin lisanıyla dua ettiği vakit.'

• insanın şuru o latifenin içine girme nisbetinde duası reddedilmiyor.

• hem latife fitridir.

• ma'lumiyet, masumiyet, elem, lezzet ve zevk gibi şeyler latifelerdir, haletlerdir.

Br:347 de " Letaif-i aşere;

imam-ı Rabbani

¹kalb, ²ruh, ³sir, ⁴haki, ⁵ahfa,

insanda unsur-ı erbanın

her bir unsurdan o unsura munasib

bir latife-i insaniye tabir ederek,

seyr-ü sülûkta

her mertebede

bir latifenin terakkiyatı ve

ahvalinden icmalen bahsetmiştir "

- Bunların her birine latife diyor.
- Bu latifelerin hem terakkiyatı hemde tedenniyatı vardır.
- Bunların her biri latife ise, bu latifelerin içinde de latifeler mevcut.

H.Ş:136 da Latife-i Rabbaniye burada tek bir latife olduğunu diyor. Ama bunun içinde latifeler yok meratibler var görünüyor. Çünkü: müşahade kullakta meratibler var, herkese aynı olmaz. Herkese göre, ve durumlarına, hâletlerinin göre, terakkiyatına göre değişir...

ss:507 " Madem kudret-i Ezelîye bilmüşahade en âdi mad-
delerden, en kesif unsurlardan hadsiz zihyâf ve zisuh

halkeder ve gayet ehemmiyetle
 madde-i kesifeyi,
 hayat vasıtasıyla
 madde-i latifeye çevirir ve
 nur-u hayatı
 herşeyde keşfetle serpiyor ve
suur zıyasıyla
 ekser şeyleri yaldızlıyor"

Hayatta madde çıkarıyor, yapıyor. Maddeden hayat yap-
 mıyor. Herşey hayattan yapılmış.

Kesif, camid maddeleri bile hayattan yaratılmış. Hayatın
 en camid meratibi... en camii meratibi ise insandır.

O en kesif unsurlardan zihyotları ve ziruhları çıkar-
 mıyor ise; buz → Su → Enerji → Esir → madde-i hayat →
 ayne-i hayat → Akıl ceheri → ruh ceheri → me'ut (nu-
 r-u muhammedi kısm) → esma → Sifat

gibi aynı şeyde varlar. Bu mertebeleri zatında ka-
 rındırıyor. Buzu ısıtınca suyu. Suyu buharlaştırırsan
 H₂O. v.s elde edersin.

Hayatta camidden böyle çıkarıyor. O camidi
 aslına döpru hareketlendiriyorsun. Yarı üzerine giydirilen
 libasları çıkarıyorsun.

"madde-i kesifeyi,
 hayat vasıtasıyla" } madde-i latifeye çevirir"

Yani buz makamında iten aynı şeyin içinden suya dönüş-
türüyor, çeviriyor.

suur → ziyasıyla → herşeyi yaldızlıyor.

"en âdi maddelerden, → hedsiz zihyot
en keif unsurlardan → hedsiz ziruhları } halkeder

nur-u hayatı → herşeyde → kesretle serpiyor.

Latifeler mahluktur. Aynı zamanda madde seviyelerinde
var. Latif maddelerdir.

S:702" Kudret

vücut-u hissi' giydire,

şuuru başına tatar,

bir seyyâleri latifeyi

o cevhere sadef yapar"

his → vücut-u harici sahibidir, yani mahluktur.

şuur → başına tatar. Dimağın 7 mertebesinin hülâsa-i

camiasıdır. Baten şuur → ziyaya nisbet ediliyor.

Ziyadada 7 renk var. Yani elvanı sebebi...

Seyyâleri latife; ruhun gılafları latifi

bir bedeni misalisidir.

Demek bu ruhun kılığı da latife imiş...

s:517 "Belki ruhun libası

bir derece sabit ve

lelakete

ruha münasib

bir gılaf-ı latifi ve

bir beden-i misalisi vardır"

Ruhun en son kabuğu, kılıfı, gılafı → latife imiş.

Bu ALAM H ALEM → Kainatı idare eden Rububiyetin hülase-i camiası olmasın.

Rabb: Sahib olmak. Syyid. Cenab-ı Hak cc.

Besleyen, yetiştiren, terbiye eden.

Rububiyet: Cenab-ı Hakin her zaman her yerde der mah-luka, muhtaç olduğu şeyleri vermesi, terbiye ve tedbir et-mesi ve malikiyeti ve besleyiciliği keyfiyeti.

Herşeyi kaplayan idaresi, bütün kainata tasarrufu.

Allah u alem:

Ruhun 4 hassası gibi. Yani: 1- Zihayattır. 2- Zişuurdur.

3- Kanun-u emr 4- Yüced-u harici.

Kainatta 4 hassa ile duruyor (esbab)

1- Arzail 2- Cebrail 3- İsrail 4- Mikail.

Zihayat → İsrail

Zişuur → Mikail

Kanun-u emr → Cebrail (Cebredici güçler, kuvvetler)

Yüced-u horici → Azrail.

O alemlerin MÜMESSİLLERİ...

Bu dört hasayı örtün gıtafı latifi ve

bir beden-i misalisi var ruhun.

Allah u alemi; Bütün şecer-i hikmet Ruhun gıtafı
latifi ve beden-i misalisi olan alemlerin hülasa-i
camiasının dizgini olan LATİFE-i RABBANİYE'miz.

O alemin hülasa-i camiası.

Adeta o alemleri nüfuz etme, tasarruf etme yet-
kisi ve yetisi bu latife-i rabbaniyemizle oluyor.

Çünkü latife-i Rabbaniyemiz → Kainata tasarruf
eden Rububiyetin hülasa-i camiasının enmureci,
hülasesi, üktesi, düpümü, nokta-i tımerküzü...

Bütün o alemleri alemimizde Latife-i Rabbaniye-
miz ifade etmiş. Bu tarafımızla kainatın haritası
olmuşuz. Bu harita değil sevk-u idaremiiz manasınadır.
Latife-i Rabbaniyemizle o alemlere girip idare ve
tasarruf ediyoruz. (Allah u alem)

* (Sonra akuyşuyuşumda anladımki; o latife-i Rabbaniye değil, Latife-i
insaniye iymiş Allah-u alem).

İş: 55 Şekkate latif diyor.

" Rahmet-i ilahiyenin → en latifi, } olan
 → en zarifi, } muhabet ve
 → en lezizi } şefkatine batınız"

Suunnatı Rabbaniyenin içinden dışarıya döşü:

↓
Şefkat -i mukaddes

↓
Muhabbet -i münezzehe

↓
Şevk -i mukaddes

Sürur -u mukaddes

Lezzet -i mukaddese

Memnuniyeti mukaddes
iftihar -ı mukaddese

Bu mertebeler Suunnat-ı Zatiyyenin mahiyetindedir.
En merkezinde Şefkat var.

is:145 " kalblerin → en latifi, } kısm-ı sünî tabir
 → en şefiki; } edilem kadın kalbidir"

kısm-ı sünî: İkinci kısım.

İlinci kalb kadın kalbidir. Senin adeta kalbimin foto-
kopisi, tanna yakın kardeşimin kadının kalbidir. Bunun
sebabini üstte (145) de " Evet; insanın en çok ihtiyacını
tatmin eden, kalbine mukabil bir kalbin mevcud bulun-
mamdır ki, her iki taraf sevgilerini, aşklarını, şevklerini

mübadele etsinler ve hayatda birbirine ortak; gam ve kederli şeylerde de yekdiğerine muavin ve yardımcı oluntar."

İşte senin kalbinin tam karşılığı olmazsa bile en yakın karşılığı kadının kalbidir; senin ikinci kalbindir dermeye yakın olmuş. Adeta senin ikinci kalbin kadının kalbidir denmiş.

s:627 Latiflik sabit bir hakikat değil. Başka şeylere kıyas edilerek biliniyor. Birşeye kıyas edersen latif dersin. Bu latifi diğer daha latife kıyas etsem latif olmaz kaba olur. Demek latiflik derece derecedir. Yani hem nisbidir hem de itibaridirler.

s:530 " Âlem-i kerîm olan dünya,
âlem-i latîf olan âhiret hesabına,
hayat makinasının işlemesiyle şeffaflaşır,
Latifleşir "

Dünyaya göre âlem-i ahiret latif.

Oradaki mertebelere göre bu da değişir.

Hayata matina diyor.

Dünyadakiler hayata atılınca, girince hayatın içindekilere göre mertebelere ayrılır. Bir kısmı his ve şuur oluyor. Bir kısmı akıl tetâifi oluyor. Bir kısmı ruh cevherinde varıfe yapıyor ve hakeza.

İlginç: Şeffaflaşır, Latifleşiyor.

Şeffaflaşır yarı: varlığı var fakat başkasını gösteriyor. Top-
ki ayıncı gibi güneş gibi...

Latifleşir oluncu; kendini kaybedip başka şey olmuş, veya
kendisi benliği - varlığı - var fakat atom cinsinden değil.

L:330 "Âdetü Zât-ı Hayy,

bu makina-i hayat vasıtasıyla; → bu karanlık ve

→ fani ve

→ süfli olan

âlemi dünyayı

- Latifleştiriyor,
- ışıklandırıyor,
- bir nevi beka veriyor.
- baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor."

Buradada hayata: "makina-i hayat vasıtasıyla"

- bu karanlık ve
 - fani ve
 - süfli olan
- } âlemi dünyayı → Latifleştiriyor
- ışıklandırıyor
- bir nevi beka veriyor
- baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor"

S:621 "ihsan şınadan gelir, Lütüf latiften zühur eder"

Burada esmaya Latif diyor.

Yucud-u harici olan herşeyin evlınıa döşru olan her mertebe latiftir. Bir oncesine göre herşey latiftir.

S:210 " kuvve-i hafızasında

öyle bir latife-i müdrıke

bıraktırırıkı..."

idrakta latife diyor. Dırrek duygu → his → Latife diye sıralanıyor galiba. Latife histen daha latiftir. istidaden ve her birine latife diyor.

"o latife-i müdrıke daimi surette bu kuvve-i hafıza hardale-
sınde seyr ü sefer ettiği halde, onun sahiline de ulaşamıyor"

Bu müdrıke latifesi kuvve-i hafızanın içinde bir latifedir.

S:270 " Evet fıtraten ebediyeti isteyen ve

ebed için halkolunan ve

ezeli ve ebedi bir zöten aynesi olan ve

nihayetsiz nazik ve

lehafetli bulunan

→ Zışur bir sırr-ı insani

→ Zınur bir latiferi Rabbanıye;

- şın kasavetli,
- ezici ve
- sıkıntılı,
- geçici ve
- zulümatlı ve
- boşucu olan

elbette teneffüse pek çok muhtacdır ve
oncağın penceresiyle nefes alabilir"

Latife-i Rabbaniyeye → Zînur sahibidir. Zimane demiyor,
zînur diyor.

İnsan; → Zîşuur bir sır-ı insani,
→ zînur bir latife-i Rabbaniyeye

insani sır şuurdur.

insani nur Latife-i rabbaniyedir.

- Şuur insani sırdır, insana ait sırdır. insandaki seviyede şuur hiçbir mahluka verilmemiş.
- insana ait nuranı olan latife-i Rabbaniyede insandaki mertebisi hiçbir mahlukta yoktur.

Bu iki yönü namazın penceresiyle aslına intikal edebilir,
seyredebilir. "sirr-ı insani" insana ait sır. Nedir bu?

- Elcevabi şuurdur.

Latife-i Rabbaniyeye; Rabbanî latife. insanda bulunuyor fakat
aslına nazar ediyor. Rabbe ait latife. Rab'ın koyduğu, ken-
disini ifade ettiği zemin olan latife. Yani kâinata tasarruf
eden Rab, bu kainatın dizgininin bir cilvesini insana
koymuş ve kâinatı insana bağlamış. İste bağlandıyı latife...
Külcezübi Rabbinnas → işte insandaki latifesi.

Alasıkı kâinatı Rab olan Rububiyet edip kâinatı nasıl
idare ediyorsa, küçük kâinat olan ruh-i insaniyi de idare
eden latife... bu latifeni inkışaf ettirmen nisbetinde

kendine hakim... Kendine hakim olana nisbetinde de kainata hakim olursun. Hani me'ulun: Nur ve mana tarafı vardı ya... işte o nur tarafını insandaki karşılığı Latife-i Rabbaniyesidir.

O mananın da insandaki karşılığı ise; şuur

s:687 " irade-i ilahiye cilvesi olan → evamir-i tekviniye ve o emirlerden → vücud-u haricî giydirilmiş } olan ruh, "
 → bir kanun-u emrî ve
 → Latife-i Rabbaniye

Burada ruh sırf Latife-i Rabbaniye deşil.

Ruhi: 1- Vücud-u haricî

2- Kanun-u emrî

3- Latife-i Rabbaniye

4- Evamir-i tekviniye-

Hani ruhun 4 özelliği, alt zemini vardır ki: 1- Zihyattır.
 2- Zişuurdur 3- Kanun-u emrîdir 4- Vücud-u haricî sahibidir.

Peki karşı karşıya getirsek kimin karşısına ne düşer:

1- Vücud-u haricî → Vücud-u haricî

2- Kanun-u emrî → Kanun-u emrî

3- Latife-i Rabbaniye → Zişuur

4- Latife-i insaniye → Zihyat

O zaman Latife-i Rabbaniye burada kainatın huulas-i camiası olan Hayatın ükte-i hayatiyesi ve düşmesini insana koyduğu latife...

m: 348 " O doprudan dopruya

mahiyet-i insanıyede ki → Latife-i Rabbaniye,
 alem-i şehadetle bağlanan ve
 o alemde dolayan
 duyguların kapanmasıyla ve
 durmasıyla,
 alem-i gayba karşı bir münasebet bulur,
 bir menfez açar"

Kim? - Latife-i Rabbaniye.

Mahiyet-i insanıyede dir latife-i Rabbaniye

Latife-i Rabbaniye: alem-i gayba karşı bir münasebet bulur;
 bir menfez açar. O menfez ile yukarı
 gelmeye hazır olan hadiselerle bakar ve

Levh-i mahfuzun ciltleri ve mektubat-ı kaderiyenin nüm-
 neleri nevinden birisine rast gelir, bazı vakiat-ı hakikiyeyi
 görür." Kim görür? - Latife-i Rabbaniye yapar bunları

- Duygular ise: Alem-i şehadete bağlanan ve

Alem-i şehadette dolayan duygular

Latife-i Rabbaniye: → Alem-i gayba karşı bir münasebet bulur.

→ Alem-i gayba karşı bir menfez açar

→ O menfez ile, yukarı gelmeye hazır olan hadi-
 selere bakar

→ Levh-i mahfuzun ciltleri

→ mektubat-ı kaderiyenin nüm-
 neleri nevinden

→ bazı vakiat-ı hakikiyeyi görür

Latife-i Rabbaniye Alim-i gaybıtan aldığı şeye hayal, tasavvur, taakkul ve her donanın ona tasarruf etmeye kalkar. Demek gaybı şهادete getiren latife-i Rabbaniyedir.

mi:348 " Demek bir hiss-i kablelvuku ile, Latife-i Rabbaniye imalen o adanın gelmesini hisseder "

Latife-i Rabbaniye ruhun kı havası ve vicdanın anasır-ı ebasındandır. Ve vicdan'ın son ucu dur. Vicdandaki his, zihin, iradeyi tamamun ediyor. Üniversite diplomasında ortaokul diplomasının ziminde olduğu gibi... Latife-i rabbaniyede de zihinde his iradeyi tamamun ediyor. Zira son uçları Latife-i rabbaniye. Vicdanın ilk ucu Zihin. Sonra his gelir.

Demek hiss-i kablelvuku Latife-i rabbaniyede oluyor. Demek mekân ve zamanın sıyrılmış penceremizdir L.rabbaniyemiz.

im:247 " avatim-i gaybiyenin emüreci olan latife-i Rabbaniye içinde iman-ı Sâni' eden misbah-ı imanı ışıktandırıyorlar "

emürec: nümüne, misal, örnek.

Buradada latife-i Rabbaniyenin emürec yani numine deniyor. Latife-i Rabbaniyede Arş-ı azamda idi. Buradan aşığıya kadar herşeyin nüminesi

Bunun içinde imanın lambasını ışıktandırıyor. Buradaki iman Allah u alem şuhud-u imanın olması gerek (?)

mu:18 **hakaik-i metza:** Katıksız, yalnız, ancak, Tek, sade, halis, katıksız ve tek hakikatler.

mücerredat-ı sırfa:

mücerred: Yanlız, tek, halis, has, katıksız, karışık olmayan, tek başına. Müşahhas olmayan. Vücutta gelmiş eşya veya e'alin şakil ve süretlerinden ayrı olarak düşünülen her keyfiyet ve mefhumna veya nisbet mefhumuna denir. Bunun zıddı müşahhasdır ki, eşyanın bütün sıfatları ile zihinde husulüdür.

" hakaik-i mahza ve mücerredat-ı sırfa'dan } olan maneviyatta,

maddiyunun hükümlerine müracaat ve fikirleriyle isti-şare etmek, adeta latife-i Rabbanîye denilen → kalbin sek-tesini ve Cevheri nurani olan → aklın sekretisini ilan etmek demektir"

Latife-i Rabbanîye denilen → kalb.

Öylese latife-i Rabbanîye vicdanın erması-ı erbasıdır.

Ama kalbin hakaik-i mahzası ve mücerredat-ı sırfa'sını } vicdandaki Latife-i Rabbanîye şubesinde cereyan ettirip için

Latife-i Rabbanîyenin kabuğunun kabuğu olan kalb denilmiştir. Kalb buntarın fümünün hülasa-i camia'sıdır.

Hemde burada maneviyat nedir? . İsinde neker varı izah etti. Maneviyatın isinde → hakaik-i mahza ve } var.
→ mücerredat-ı sırfa

Hernde kim kime ait olduğunu da izah ediyor.

hakaik-i mahza → Latife-i Rabbanîye denilen → kalb...
 mücerredat-ı sırfa → cevher-i nurani? olan → aklın...
 maneviyat ruh

• Kalbe, ruha, akla da başka yerde latife demişti.

mücerredat-ı sırfa akla bakıyor. Çünkü vücutta gelmiş eşya veya efalin şekil ve suretlerinden ayrı olarak düşünülen her keyfiyet. Mefhuma-yani: anlamlar. mana. ifade ve sözden çıkan mana- veya nisbet mefhumuna - emr-i nisbidir. Haricîten alınan manalar - denir ki bunu akıl yapıyor. Efali veya eşyayı sıksan ortaya çıkararak su gibi olana mana denir-ya. Bunu sıksan akıldır. Sonra diğer eşyayı ise efali' sıksıyor çıkan manaları birbirleriyle kıyas ederek kendi içsel aleminde emr-i nisbileri oluşturuyor. İfte emr-i nisbi ve emr-i itibarilerin cemiyetinde maneviyat denilen hakaik-i mahza ve mücerredat-ı sırfa ortaya çıkıyor ki buna maneviyat deniyor.

• Bu efal ve eşya ile alakası olmayan fakat o paketin içiyle bize gelen manalar materyalizmi bitiriyor. Çünkü efal ve eşyanın suret ve şeklinden haric çok ayrı bir vucuddurlar. Bu vucudlar eşyanın içindeler ama eşyaya benzemezler. Bunları aklın ve kalbin imtizacıyla bihakkin ortaya çıkartılabilir. Zahir nazarda, eşyada görülmeyen

bu hakikatlar ve manalar bu alemin bir perde olduğunu, bu alemden başka alemlerin varlığına işaret ve delalet ediyorlar. Düüne biliyormusunuki maddede madde olmayan ve maddeye alakası olmayan maneviyatlar var. Yani maddede maddeden başka birşey yoktu? Eger buntar jahir nazarda görükseler buntara ilim denmezdi. Buntara malumat müşahadat denir. Nasilki ayette - sesde - ilim & irade ve kudreti tarammun etresi gib)...

- hakiki esya sabitetündür. Yani eşyaların hakikatları her biri bir esmaya dayanıyor. İste bu esmaların - kainata tasarruf eden esmaların - bir nüminesi ve emruzeleri ve ya uklarını insana koymuş. Burasına Latife-i Rabbaniye deniyor.

Burasi da: ceher-i nurani? tarafi mec'uldaki nura hakik-i mahzuda tarafi mec'ulun mana taraflarını da ifade ediyorlar.

Mec'ut → Mana ve } tarafları vardı ya.
→ Nur

Demek mec'ulun → nur tarafi → akl } ceminde
" " → mana tarafi → kalb } ruh...

Mec'ut'un bizzat ben tarafi ise → ben olan "ben"

Niye buraya gestin? - Çunki Risale-i nurun en ufak cürüde küllün ifadesi olduğunu göstermek için. Asla ve kata hiç bir mana başka bir manayı cerh etmiyor tam tersine bütünlüğüne yardım ediyor.

İs:55 "rahmet-i ilahiyenin en latifi, } olan muhabbet ve
en lazizi } şefkatine bakınız"

Şuunat-ı Rabbaniyedeki sıralamaya uyuyor.

Şuunat-ı Zatiye

- 1- Şefkat-i mukaddese
- 2- muhabbet-i münazzehe
- 3- sevk-i mukaddes
- 4- Sürür-i mukaddes
- 5- Lezzet-i mukaddes
- 6- memnuniyet-i mukaddes
- 7- iftihar-i mukaddes

Bunların her birine latife diyor.

Bmes:178 herşeyin melekutiyet tarafına latife deniyor.
Yani mülke nisbeten latiftir.

S:627 "gayet güzel bir çiçekte ve insan cins-i latifinden gayet..."

Bazen zahiri tarafına latifliğini, bazen zahiri atom veah tarafını; yani enfüsi tarafına latif diyor. Demek nerete kıyas ettiğine bağlı... burada erkeğe nisbeten hanıma latif diyor.

S:125 Sanatın inceliklerine latif diyor.

S:530 " Âlem-i kesif olan dünyaya,

âlem-i latif olan ahiret hesabına,

hayat makinesinin işlemesiyle şeffaflaşır, latifleşir"

Şeffaflık latifelikten ayrıdır. Latifte atom cinsinden olanda deniyor. Burada ahirete; dünyaya nisbet edilerek âlem-i latif olan ahiret deniyor.

Hayat makinesi diyor. Nasıl makine ise alem-i şehadet-i alemi
goyba dönüştürüyor, Latifleştiriyor. Hayat makinesi hem
şeffaflandırıyor hemde latifleştiriyor.

L: 330 "Âdetâ zât-ı Hayy ve ^{makine-i} } bu hayat vasıtaları;
muhî¹,

bu karanlıklı ve } olan âlem-i dünyayı
fâni ve } Latifleştiriyor,
süfli } ışıklandırıyor,
bir nevi beta veriyor,
baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor"

Dünya: Karanlıklı → ışıklandırıyor. } hayat
fâni → beta veriyor } vasıtaları.
süfli → Latifleştiriyor }

Bnesi: 437 " Latîn Sâni-i Hakîm,

seni kendi sun'unun latifliğiyle

bir cüz'-i cüz'i¹ vaziyetinden } yükseltmiştir"
bir küll-ü külli¹ mertebesine }

s: 572" O kadar incedir ve } akıl kendi başıyla görüyor"
Latiftirki, }

O zaman Levh-i mahfuz makamından yukarıda...
Çünkü aklın kaynağı Levh-i mahfuz idi.

B:345 " maddeten onun ruhun gibi latiftir "

Ruha da latif diyor.

B:273 " Küfrün divaneliğiyle,

dalatin sekiyle,

gözetin şaşkınlığıyla

fitraten ebedi[^] ve

ebed müşterisi olan

} bir latife-i insaniye sukut eder;

ebedi[^] şeyler yerine } yüksel
fani şeyleri alır, } fiat verir "

latife-i insaniye içerisinden bahsetti.

Herhalde latife-i insaniye galiba latife-i Rabbaniyedir.
Veya insan denen şeyin kompleksi latife...

Veya latife-i insaniye denen ayrı bir latife. Bu her ne
ise; bu fitraten ebedi[^] ve } müşteri
ebed

B:347 " Yanlız bu kadar derinliği:

latife-i aşere: İmam-ı Rabbanî

kalb, ruh, sır, hafî, ahfâ

insanda anaşir-i erbanın her bir unsurdan

otunsura münasib

bir latife-i insaniye tabir ederek,

seyr-ü sülûkta

her mertebede bir latifenin terakkiyatı ve
ahvalinden bahsetmiştir"

Bunların her birine latife-i insaniye tabir etmiş.

seyr ü sülûkta her mertebede bir latifenin terakkiyatı
ve ahvalinden icmâlen bahsetmiş.

ms:210 "Ve kaza haldelerden daha küçük kuvve-i hafızasında
öyle bir latife-i müdrike
bırakmıştır ki,

O haldelerin tozammun ettiği geniş ölemde
o latife daima seyr ve cevelan etmekte ise de
sahiline varil olamaz"

Kuvve-i hafızanın içinde → Latife-i müdrike
koymuş.

Kuvve-i hafıza } Latife-i müdrike.
↓
tozammun etmiş, içine almış

s:270 " Evet fıtraten ebediyeti isteyen ve
ebed için halkolunan ve
ezeli ve ebiedî bir zâtın ayinesi olan ve
nihayet derecede nazik ve
letafetli } bulunan

Zîşuur bir sırri-î insani,
Zinur bir latife-i Rabbaniye; "

burada bir manası: şuurlu insani sır olan ve aynı zamanda nurani olan → Latife-i Rabbaniye.

Burada Latife-i Rabbaniye → zîşuur bir sır-ı insani
→ zînur Latife-i Rabbaniye

1. "şu kasavetli,
- 2- ezici ve
- 3- sıkıntılı,
- 4- geçici ve
5. zulumatlı ve
- 6- boğucu

olan ahvat-i dünyeviye içinde,
elbette teneffüse pek çok muhtaçtır
ve ancak namazın penceresiyle nefes
alabilir.

Latife-i Rabbaniye namazın penceresinden nefes alabilir.
Namaz penceresidir...

Nefesi olan Latife-i Rabbaniye...

Kümple latife-i Rabbaniye burada:

- 1- Fitraten ebediyeti isteyen
- 2- Ebed için halkolunan
- 3- ezeli ve ebedi } bir gâtin aynesi olan ve
- 4- nihayetsiz derecede nazik ve } bulunan
- 5- Letafetli
- 6- zîşuur bir sır-ı insani
- 7- zînur bir

Latife-i Rabbaniye...

- Latife-i Rabbaniyenin vücud-u haricisi var. Çunki Zînur diyor.
 - "fitraten" deniyor. O zaman yine vücud-u haricisi olandır.
 - "ebed için halkolanın" demekle de halkolanmış, mahluk
 - Zînuur denince 7 subuti sifata cami viedantî idraktır.
- Bu 7 sifati cemetmiş insan-i sirr dir. insanın sırrı. insana ait bir sır. Diğer mahluktan ayıran insana ait sır. "sirr-i insani" demek insana ait sır... insana mahsus. Bu sır 7 sifati sububitiye zemininde oluyor. 7 sububuti sifati vücudunu oluşturmuş. Yani 7 subuti sifati tencerede karıştırdır, hulasasına Latife-i Rabbaniyeyi oluşturan "sirr-i insani" kodlamış. Sırf 7 subuti sifati olsa onun adı suur olurdu. Bu suurun da içerisi. Suurun içerisi "sirr-i insani" dir Fevhubanallah...

Hani Allah'ın ee demiştiki: bilmana:

Herşeyin bir sırrı var. İnsan benim sırrımdır, ben de insanın... demiş ya. Allah-u alem Allah'a ait olan "sirr-i insani" Latife-i Rabbaniye... yani: Zemini 7 subuti sifati.

Bunun üzerine konan "sirr-i insani"

insanın sırrı bu latife-i Rabbaniyedir.

insani olan sır. insani insan yapan sır bu.

Bu latife:

insan binasının

namaz penceresinden

teneffüs ediyor.

Devamı 19. defterde.

